

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2007. április 24.)

az Európai Unió 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, III. szakasz – Bizottság

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

- tekintettel az Európai Unió 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségeknek a 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó végleges elszámolásaira – I. kötet – (SEC(2006)0916 – C6-0263/2006, SEC(2006)0915 – C6-0262/2006) ⁽²⁾,
- tekintettel a 2004-es mentesítő határozatok nyomon követéséről a mentesítésért felelős hatóságnak tett bizottsági jelentésre (COM(2006)0642, COM(2006)0641) és a Bizottság személyzeti munkadokumentumára – az Európai Parlament részére a 2004-es mentesítő határozatok nyomon követéséről szóló bizottsági jelentés melléklete (SEC(2006)1376, SEC(2006)1377),
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának benyújtott bizottsági közleményre: „Politikai eredmények 2005-ben” (COM(2006)0124),
- tekintettel a Bizottságnak „A Bizottság 2005-ös igazgatási eredményeinek összefoglalása” című közleményére (COM(2006)0277),
- tekintettel a Bizottságnak a 2005-ben elvégzett belső ellenőrzésekről a mentesítésért felelős hatóságnak tett éves jelentésére (COM(2006)0279),
- tekintettel a Bizottságnak „A tagállamoknak a Számvevőszék 2004-es évről szóló éves jelentésére adott válaszai” című összefoglaló jelentésére (COM(2006)0184),
- tekintettel a Bizottság által 2006. május 3-án elfogadott, az európai átláthatósági kezdeményezésről szóló zöld könyvre (COM(2006)0194),
- tekintettel a Számvevőszék 2/2004. sz., az „egységes ellenőrzési” modellről (single audit) (és egy közösségi belső ellenőrzési keretre irányuló javaslatról) szóló véleményére ⁽³⁾,
- tekintettel az integrált belső ellenőrzési keretrendszer ütemtervéről szóló bizottsági közleményre (COM(2005)0252),
- tekintettel az integrált belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési tervre (COM(2006)0009),
- tekintettel az integrált belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv végrehajtásának eredményeiről szóló, 2006. július 19-én közzétett első jelentésre (SEC(2006)1009),
- tekintettel a Lordok Háza Európai Unió bizottsága által 2006. november 13-án közzétett, „Pénzgazdálkodás és csalás az Európai Unióban: Tapasztalatok, tények és javaslatok” című jelentésre,
- tekintettel a Számvevőszéknek a 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó költségvetésének végrehajtásáról szóló éves jelentésére ⁽⁴⁾ és az ellenőrzött intézmények válaszát tartalmazó különjelentéseire,

⁽¹⁾ HL L 60., 2005.3.8.

⁽²⁾ HL C 264., 2006.10.31., 1. o.

⁽³⁾ HL C 107., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 263., 2006.10.31., 1. o.

- tekintettel a Számvevőszék által az EK-Szerződés 248. cikke értelmében nyújtott, az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a 2007. február 27-i tanácsi ajánlásra (5710/2007 – C6-0081/2007),
 - tekintettel az EK-Szerződés 274., 275. és 276. cikkére, és az Euratom-Szerződés 179a. és 180b. cikkére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾ és különösen annak 145., 146. és 147. cikkére,
 - tekintettel a Számvevőszék 4/2006. sz., az 1605/2002/EK, Euratom rendelet módosításáról szóló tanácsi rendelettervezetről szóló véleményére ⁽⁷⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 70. cikkére és V. mellékletére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a többi érintett bizottság véleményére (A6-0095/2007),
- A. mivel az EK-Szerződés 274. cikke értelmében a Bizottság felel a közösségi költségvetés végrehajtásáért, amelyet a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával és a tagállamokkal együttműködve teljesít;
- B. mivel a Bizottság számára az átláthatóság, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás iránti valós elkötelezettsége kimutatásának leghathatósabb módja az, ha annak érdekében, hogy pozitív igazoló nyilatkozatot (DAS – A „Déclaration d’assurance” francia kifejezés rövidítése) szerezzen az Európai Számvevőszéktől (a továbbiakban: Számvevőszék), mindent megtesz és teljes mértékben támogatja a pénzgazdálkodás minőségének javítására irányuló kezdeményezéseket;
- C. mivel a Bizottságban és a tagállamokban a javulás szigorú nyomonkövetésével kell támogatni és lendületet adni az Unión belül a pénzügyi irányítás továbbfejlesztésének;
- D. mivel az EU politikáinak végrehajtását a közösségi költségvetésnek a Bizottság és a tagállamok közötti „megosztott irányítása” jellemzi, amelynek során a közösségi kiadások 80 %-át a tagállamok kezelik;
- E. mivel a pénzügyi információk előállítására és a követelményekre, különösen az ellenőrzések és a rendelkezésre álló nyilatkozatok összefoglalóival kapcsolatban az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-én létrejött intézményközi megállapodás ⁽⁸⁾ (a továbbiakban: intézményközi megállapodás) 44. pontjának végrehajtására irányuló ellenőrzési feladatok tagállami gyakorlásának kifejezetten hozzá kellene járulnia a közösségi költségvetés irányításának tökéletesedéséhez – biztosítva az EU integrált belső ellenőrzési keretrendszerének teljessé tételét – és a pozitív igazoló nyilatkozat megszerzéséhez;
- F. mivel a Parlament – a 2003-as és 2004-es mentesítésekről szóló, 2005. április 12-i ⁽⁹⁾ és 2006. április 27-i ⁽¹⁰⁾ állásfoglalásaiban – javasolta, hogy az uniós finanszírozás felhasználása tekintetében minden egyes tagállam tegyen előzetes közzétételi nyilatkozatot és egy éves utólagos igazoló nyilatkozatot;

⁽⁵⁾ HL C 263., 2006.10.31., 10. o.

⁽⁶⁾ HL L 248., 2002.9.16. Az 1995/2006/EK, Euratom rendelettel (HL L 390., 2006.12.30., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL C 273., 2006.11.9., 2. o.

⁽⁸⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 196., 2005.7.27., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 340., 2006.12.6., 5. o.

- G. mivel a Parlament általános vezérelve az, hogy az EK-Szerződésnek megfelelően a Bizottság teljes mértékben tegyen eleget végső felelősségének a közösségi költségvetés irányításában, éppúgy, mint ahogy a tagállamok tegyenek eleget a rendelkezésükre álló alapok irányítására vonatkozó hatáskörüknek;
- H. mivel 2005. november 8-án a Gazdasági és Pénzügyek Tanácsa a következtetéseiben nem fogadta el a nemzeti szintű nyilatkozatokra vonatkozó parlamenti javaslatot ⁽¹⁾;
- I. mivel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 44. pontja értelmében a tagállamok illetékes ellenőrző hatóságai értékelést készítenek az irányítási és ellenőrző rendszerek közösségi szabályoknak való megfeleléséről, és éves összefoglalást készítenek a megfelelő nemzeti szinten a rendelkezésre álló ellenőrzésekről és nyilatkozatokról;
- J. mivel a Bizottság fent említett cselekvési tervében javasoltak szerint a hatékony belső ellenőrzés a költségvetési rendelet költségvetési elvei között szerepel a költségvetési rendeletnek az 1995/2006/EK, Euratom rendelettel történő módosítás óta;
- K. mivel a Számvevőszék a 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó éves jelentésében az integrált belső ellenőrzési keretrendszer létrehozása kapcsán kiemelte, hogy „a Bizottság által elfogadott egyik legfontosabb célkitűzést a kontrollmechanizmusok arányossága és költséghatékonysága jelenti” (2.10. pont), megállapítva, hogy ebben az összefüggésben az egyszerűsítés folyamata (pl. az általános- és egyösszegű kifizetések nagyobb mértékű alkalmazása, a beszerzések és a támogatások egyszerűsített szabályai,) a könyvvizsgálói nyilatkozatok és a költségvetés végrehajtási feladataiért felelős harmadik felektől kapott megbízhatósági nyilatkozatok alkalmazása jelentős szerepet tölthet be;
- L. mivel a fent említett, 2005. november 8-i Gazdasági és Pénzügyek Tanácsa a következtetéseiben megállapította, hogy alapvető fontossággal bír az integrált belső ellenőrzés megvalósítása, és az ellenőrzésre vonatkozó jogszabályok egyértelműsége és egyszerűsítése, továbbá arra kérte „a Bizottságot, hogy kiadási területek szerint értékelje az ellenőrzési költségeket” (5. pont);
- M. mivel általánosságban a Költségvetési Ellenőrző Bizottság munkájának, és különösen a mentesítési eljárásnak a célja, hogy: 1. a Szerződéssel összhangban teljes elszámoltathatóságot biztosítson a Bizottság egésze, az egyes biztosok, és minden más, az EU pénzgazdálkodásában érintett szereplő tekintetében; 2. egy erre alkalmas éves eljárás lefolytatása, amely lehetővé teszi a Parlament számára, hogy közvetlenül kapcsolatba lépjen a pénzgazdálkodásért felelős szervekkel; és 3. javítsa a pénzgazdálkodást az EU-ban, és ennél fogva – a Számvevőszék ellenőrzési eredményeinek tükrében – a döntéshozatal számára biztosabb alapot hozzon létre;
- N. mivel a Költségvetési Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie a következő költségvetési eljárás során a 2005. évi mentesítés eredményeit és ajánlásait;
- O. mivel a Közzolgálati Törvényszék F-17/05 Carvalho ügyben 2006. december 13-án hozott ítélete megsemmisítette a Bizottság 2004. szeptember 22-i határozatát a rokkantság meghosszabbításáról;

HORIZONTÁLIS KÉRDÉSEK

Igazoló nyilatkozat

Az elszámolások megbízhatósága

1. megjegyzi, hogy – az észrevételeiben említett bizonyos kivételekkel – a Számvevőszék azon a véleményen van, hogy az Európai Közösségek végleges éves beszámolóit hitelesen tükrözik az Európai Közösségek 2005. december 31-i pénzügyi helyzetét, valamint az akkor lezárult pénzügyi évben lezajlott műveleteik és pénzáramlásaik eredményét (1. fejezet, Megbízhatósági Nyilatkozat, V–VIII. pont); a jövőbeni éves jelentésekben további észrevételek megtételére kéri a Számvevőszéket a különösen

⁽¹⁾ Lásd: 14138/05 tanácsi dokumentum.

érintett politikai területekről és államokról;

2. külön üdvözlöi a Bizottság szervezeti egységeinek azon erőfeszítését, hogy a költségvetési rendeletben a pénzügyi kimutatások összeállítására előírt határidőben fogadják el a költségvetésről szóló beszámolót;
3. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor a Számvevőszék által az észrevételeiben megjelölt, a számviteli rendszerben elkönyvelt összegekben (a rövid lejáratú kötelezettségek, valamint a hosszú- és rövid lejáratú előfinanszírozások összegének felülbecslése) és az egyes főigazgatóságok helyi számviteli rendszereiben talált hibák miatt;
4. felkéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul javítsa ki a Számvevőszék által feltárt hiányosságokat, hogy ez utóbbiak ne befolyásolhassák a 2006. évi pénzügyi kimutatások megbízhatóságát;
5. üdvözlöi, hogy a Parlament ismételt kérelmére a költségvetési rendelet új 61. cikke szerint a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője jóváhagyja az elszámolást; jogosult a kapott információk ellenőrzésére, továbbá fenntartásokkal élhet; hangsúlyozza, hogy a számvitelért felelős tisztviselőnek világos felhatalmazásra van szüksége e feladat végrehajtására, különös tekintettel az ellenőrzések elvégzésére; felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Költségvetési Ellenőrző Bizottságot az általa alkalmazott vagy tervezett szervezeti változtatásokról, hogy a számvitelért felelős tisztviselő teljesíthesse az új 61. cikk szerinti kötelezettségeit;
6. megjegyzi, hogy a 2004-es pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló állásfoglalás következtében a Bizottság információkat közölt az ismeretlen bankszámlákra vonatkozóan; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a benyújtott információk eredményeképpen az e számlákon keresztül végrehajtott tranzakciók még nem váltak áttekinthetővé; megjegyzi, hogy a számlákon jóváírt pénzeszközöket egyéb bevétel címén vissza kell utalni a költségvetésnek; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy adjon magyarázatot arra, hogy az „Economat” szupermarket költségvetésen kívüli üzemeltetési számlái miért nem váltak mindaddig a költségvetés részévé;
7. sajnálja, hogy a Számvevőszék 2005. évi jelentésében foglalt észrevételek (1.49. pont) szerint a számvitelért felelős tisztviselő nem tartotta be a mérleg új szerkezetére és tagolására, illetve a Közösségek nyugdíjkötelezettségeinek felülvizsgált kezelésére vonatkozó 2. és 12. sz. számviteli szabályt; megjegyzi, hogy a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője 2006. októberében felülvizsgálta a 2. és 12. számviteli szabályt;
8. aggodalommal figyeli, hogy a Számvevőszék a könyvelt előfinanszírozásokat érintő hibákat tárt fel, és utasítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul javítsa ki ezeket a hibákat, hogy az elszámolások a lehető leghűségesebben tükrözzék a Közösségek pénzügyi helyzetét; emlékezteti a Bizottságot az előfinanszírozások kezeléséért felelős költségvetési hatóság félévenkénti tájékoztatására irányuló kötelezettségére;

Költségvetési irányítás

9. aggodódik a fennálló kötelezettségvállalások újbóli növekedése miatt, és a következő három évben magasabb végrehajtási arányt kér;
10. felhívja a figyelmet arra, hogy az n+2 szabály alkalmazásával törölt kötelezettségvállalások nagy része az Európai Szociális Alapot (ESZA) érinti; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy gyorsabban nyújtsák be a kifizetési kérelmeket a Bizottsághoz, mert az ESZA-ból finanszírozott intézkedések célja a foglalkoztatás növelése, az emberi erőforrások fejlesztése, továbbá ezek az intézkedések lényegesek a lisszaboni célok eléréséhez; a lassú felhasználás aggodalomra ad okot, különös tekintettel az újonnan létrehozott Európai Globalizációs Alapra és annak célkitűzéseire;
11. felhívja a Bizottságot és a Számvevőszéket, hogy megfelelően vegyék figyelembe a viszonylag alacsony projektösszegekre pályázó kedvezményezetteket, illetve azokat a szervezeteket, amelyek méretükből adódóan nem tudják megfizetni a szükséges ellenőrzési és értékelési szakértelmet, a projektköltségek és az ellenőrzési és jelentéstételi költségek, illetve az ehhez szükséges munkaerő közötti megfelelő egyensúly megteremtése érdekében;

Az alapul szolgáló műveletek jogszerűsége

12. figyelembe veszi a Számvevőszék megállapításait, amelyek szerint nem születtek jelentős megállapítások az alapul szolgáló műveletek jogszerűségéről és szabályszerűségéről azokon a területeken, amelyeken a Bizottság megfelelő felügyeleti és ellenőrzési rendszert hozott létre (1. fejezet, Megbízhatósági nyilatkozat, IX. pont);
13. sajnálja ugyanakkor, hogy a közösségi költségvetés kezelésének nagyon fontos területein (olyan KAP-kiadások, amelyekre nem vonatkozik az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER), Strukturális alapok, belső politikák, külső fellépések, SAPARD) a Számvevőszék megállapította, hogy e felügyeleti és ellenőrzési rendszerek hatékonyságát javítani kell, mivel hiányosságok maradtak fenn, amelyek akadályai e témákban a pozitív igazoló nyilatkozat megszerzésének (1. fejezet, Megbízhatósági nyilatkozat, IX–XI. pont);
14. mély aggodalommal állapítja meg a Számvevőszék által a végső kedvezményezettek szintjén feltárt hibák magas számát, és jelzi, hogy megosztott irányítás esetében a végső kedvezményezettek szintjén a tagállamok feladata a hibák megelőzése, azonosítása és kijavítása, ugyanakkor a Bizottság felelős azért, hogy a tagállamok világos, hasznos és hatékony útmutatást kapjanak a hibák megelőzéséhez, azonosításához és kijavításához;
15. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa tovább a tagállami ellenőrzési feladatok hatékony felügyeletét; ragaszkodik ahhoz, hogy abban az esetben, ha a tagállamok ellenőrzési rendszere még nem kielégítő, a Bizottságnak világos határidőket kell előírnia, és szankciókat kell alkalmaznia, amennyiben e határidőket nem tartják be;
16. úgy véli, hogy a DAS kapcsán a központi kérdés az, hogy a felügyeleti és ellenőrzési rendszereket megfelelően alkalmazzák-e közösségi és nemzeti szinten, és biztosítják-e ezek a rendszerek az alapul szolgáló műveletek jogszerűségét és szabályszerűségét;
17. úgy ítéli, hogy ebben az összefüggésben a Számvevőszék ellenőrzése révén lehetővé válik a feltárt hiányosságok azonosítása, és az hozzájárulhat a korlátozásoknak az ügyleteket érintő hibák egyszerű megállapításánál hatékonyabb kiigazításához;
18. üdvözli a felülvizsgált DAS-módszereket, amelyek bevezetését a Számvevőszék 2002-ben kezdte meg, és különösen a 2006 februárjában elfogadott utolsó módosításukat ⁽¹²⁾, amelyet első alkalommal a 2006-os évre vonatkozó éves jelentésében fog a Számvevőszék alkalmazni;

Nemzeti irányítási nyilatkozatok

19. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak az EK-Szerződés 274. cikke értelmében teljesíteniük kell irányítási feladataikat, és meg kell hozniuk azokat az intézkedéseket, amelyek az alapul szolgáló műveletekben rejlő hibakockázatokat a minimálisra korlátozzák;
20. üdvözli az intézményközi megállapodásban a tagállamok által elért azon megállapodást, amely a nemzeti irányítási nyilatkozatok érdekében tett első lépésnek tekinthető, és a rendelkezésre álló felülvizsgálatok és nyilatkozatok éves összegzésének átadására vonatkozik;
21. megállapítja, hogy – amint azt a 2003-as és 2004-es mentesítésekre vonatkozó, fent említett állásfoglalásaiban javasolta – sürgősen be kell vezetni egy, az összes megosztott irányítású közösségi pénzeszközre kiterjedő, politikai szinten jóváhagyott nemzeti nyilatkozatot;
22. kiemeli az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló cselekvési terv fontosságát, és teljes mértékben támogatja az említett bizottsági cselekvési terv 5. intézkedésében foglalt javaslatot, amely szerint „a tagállamoknak minden szakpolitikai területre ki kell jelölniük egy nemzeti koordinációs szervet”, amely megfelelő bizonyossággal tud szolgálni a tagállamában megosztott vagy közvetett igazgatás alatt levő közösségi fellépések tekintetében;

⁽¹²⁾ A Számvevőszék 2005. évre vonatkozó éves jelentésének 1.59. pontja.

23. emlékeztet arra, hogy az EU tagjai a tagállamok, nem pedig a régiók, és így elfogadhatatlan, hogy egy tagállam a területi felépítésére hivatkozva elutasítsa a nemzeti nyilatkozatokat, és úgy véli, hogy minden egyes tagállamnak képesnek kell lennie arra, hogy felelősséget vállaljon a kapott uniós alapok irányításáért, akár külön nemzeti irányítási nyilatkozat vagy a nemzeti kereten belüli több nyilatkozat formájában;
24. úgy véli, hogy – ahogy arra a nemzeti irányítási nyilatkozatokról szóló 2006. február 2-i állásfoglalásában ⁽¹³⁾ is rámutatott, – a nemzeti irányítási nyilatkozatok, amelyek nemzeti keretben az önálló nyilatkozatok helyett több nyilatkozatból álló formát is ölthetnek, inkább tükröznék az egyes tagállamokban érvényben lévő szövetségi és központosított politikai rendszert, minden bizonnyal javítanák a megfelelő nemzeti felügyeleti és ellenőrzési rendszerek minőségét, és a Számvevőszék függetlenségének sérelme nélkül, elősegítenék a pozitív igazoló nyilatkozat megszerzését, mivel az ilyen nyilatkozatok alapvető szerepet játszanak az EU integrált belső ellenőrzési keretrendszerének megvalósításában és ilyen formában a pozitív igazoló nyilatkozat megszerzésének fontos elemét képeznék;
25. nagy elégedettséggel üdvözli Hollandia kezdeményezését, amelynek kormánya jóváhagyta egy, a különböző kiadási tételeknek megfelelő résznyilatkozatokon alapuló, az uniós pénzeszközök nemzeti kezelésére vonatkozó nyilatkozat elfogadását, amelyet végső hatóságként a holland kormány részéről a pénzügyminiszter ír alá;
26. üdvözli továbbá az Egyesült Királyság és Svédország által az ilyen, az uniós pénzeszközök nemzeti kezelésére vonatkozó nyilatkozat bevezetése érdekében hozott határozatot, tudomásul véve, hogy az Egyesült Királyság esetében ezt a nyilatkozatot a tárgyban illetékes magas rangú tisztségviselő írja alá; rámutat továbbá arra, hogy a dán nemzeti ellenőrző szervezetnek ellenőri véleményt kell kiadnia a megosztott irányítás alá tartozó közösségi finanszírozás kezeléséről;
27. aggodalommal állapítja meg, hogy e pozitív kezdeményezések ellenére a tagállamok többsége ellenzi ezeknek a nemzeti nyilatkozatoknak a bevezetését;
28. ugyanakkor felkéri a Bizottságot, hogy 2007 vége előtt terjesszen a Tanács elé egy javaslatot a megosztott irányítás alá tartozó és a nemzeti kiadásokat kezelő nemzeti szervezetek résznyilatkozatainak alapuló, valamennyi uniós pénzeszköz nemzeti kezelésére vonatkozó nyilatkozatról; úgy véli, hogy az azonos elvek szerint létrejövő nemzeti nyilatkozatok alkalmazása és kialakítása, és ha lehetséges, a nemzeti ellenőrző szervezetek részvételének biztosítása érdekében közös megközelítésre van szükség ahhoz, hogy a nemzeti nyilatkozat hasznos legyen a Bizottság és a Számvevőszék számára;
29. felhívja a Tanácsot, hogy sürgősen nyissa meg újra a vitát ebben az ügyben;
30. felhívja a nemzeti parlamenteket (különösen az államháztartás ellenőrzésével megbízott bizottságokat és az Európai Unió parlamentjei közösségi és európai ügyekkel foglalkozó bizottságai konferenciájának (COSAC) bizottságait) a nemzeti nyilatkozatok bevezetésének megvitatására és a Parlamentnek a vita eredményéről való tájékoztatására;

Az intézményközi megállapodás 44. pontja

31. kiemeli, hogy az intézményközi megállapodás 44. pontja kötelezettséget állapít meg a tagállamok illetékes ellenőrző hatóságai számára az irányítási és ellenőrző rendszerek közösségi szabályoknak való megfeleléséről szóló értékelés elkészítésére vonatkozóan, ezért a tagállamok vállalják, hogy a rendelkezésre álló ellenőrzésekről és nyilatkozatokról a megfelelő nemzeti szinten éves összefoglalást készítenek;
32. úgy véli, hogy a 44. pont által érintett illetékes ellenőrző hatóságoknak teljesíteniük kell ezen új, a közösségi pénzeszközök helyi felhasználásának ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségüket, és ennek a nemzeti szintű ellenőrzésnek meg kell teremtenie a nemzeti hatóságok által tett nemzeti irányítási nyilatkozatok alapját;

⁽¹³⁾ HL C 288. E, 2006.11.25., 83. o.

33. kiemeli, hogy a nemzeti irányítási nyilatkozatok csak ily módon fognak valóban értéket képviselni, és a Parlament véleménye szerint valódi biztosítékait kell alkotniuk a nemzeti irányítási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működésének;
34. felhívja a Bizottságot, hogy kérje a tagállamoktól az intézményközi megállapodás 44. pontjában meghatározott információkat, és ezen információk alapján készítsenek az egyes tagállamok vonatkozásában az uniós pénzeszközök nemzeti kezelési és ellenőrzési rendszerének gyengeségeit és erősségeit, valamint az elvégzett ellenőrzések eredményeit elemző dokumentumokat, és terjesszék azokat a Parlament és a Tanács elé;
35. úgy véli, hogy igen hasznos lehet, ha a Bizottság által elkészített végső dokumentum alapján a Gazdasági és Pénzügyek Tanácsa összehasonlító értékelést készít és vitát folytat a tagállamok által a közösségi költségvetésből odaítélt támogatások ellenőrzésének biztosítására alkalmazott rendszerek alkalmasságáról;

A kifizetések felfüggesztése és a pénzügyi kiigazítások

36. emlékeztet a 2005. június 15-i, az integrált belső ellenőrzési keretrendszer ütemtervéről szóló bizottsági közleményre (COM(2005)0252), amelynek B. pontja úgy rendelkezik, hogy „Amikor egy tagállam nem tesz eleget a hibakockázatok megfelelő kezelésének, a Bizottság az EK költségvetését a hatályos, a kifizetések felfüggesztésére és pénzügyi korrekciókra vonatkozó rendelkezések szigorú alkalmazásával fogja védelmezni”;

A kifizetések felfüggesztése

37. teljes mértékben támogatja a Bizottságot a kifizetések felfüggesztésével kapcsolatos jogszabályok szigorú alkalmazásában, és üdvözlí a már megkezdett intézkedéseket, amelyek révén a támogatásokat nem utalják át, ha a Bizottság nem rendelkezik az érintett támogatásokból részesülő tagállamok irányítási és ellenőrzési rendszereinek megbízhatóságára vonatkozó abszolút biztosítékkal;
38. úgy véli, hogy egy adott tagállam kiadási programjára vonatkozó ismétlődő fenntartásokat illetően a kifizetések felfüggesztése, mint nyomás gyakorlása, érdekeltté teheti a tagállamokat a kapott közösségi pénzeszközök helyes felhasználásában;
39. felszólítja a Bizottságot a szabályozás egyszerűsítésére, és a fennálló jogszabályok alkalmazására a kifizetések szükség szerinti felfüggesztésének kérdésében, továbbá a Tanács, a Parlament és a Számvevőszék pontos tájékoztatására e felfüggesztések és az indokaik tárgyában;
40. kitarthat, hogy a kifizetéseket részben vagy egészben fel kell függeszteni abban az esetben, ha a tagállamok nem tesznek eleget az alapvető követelményeknek, mint a görögországi IIER-rendszer esetében, amennyiben a görög hatóságok nem orvosolják a problémákat a megadott időkereten belül a közösen elfogadott cselekvési terv menetrendje alapján, amelyet a Bizottság a teljes mértékben működőképessé IIER-rendszer érdekében kért a görög hatóságoktól;
41. hátrányosnak tekinti az EU-ról alkotott képet illetően, ha az egyes tagállamok eltérő ellenőrzési normákat alkalmazhatnak;

Pénzügyi kiigazítások a többéves kifizetéseken

42. úgy véli, hogy a megosztott vagy decentralizált irányítás kérdésében a Bizottság teljes körűen köteles alkalmazni a költségvetési rendelet 53. cikkének (5) bekezdését, amely szerint „végső elszámolási eljárások vagy pénzügyi korrekciós mechanizmusok alkalmazásával” végleges felelősséget kell vállalnia a költségvetés végrehajtására az EK-Szerződés 274. cikkével összhangban;
43. kiemeli, hogy figyelembe véve az uniós programokban a kiadások többéves jellegét, csupán e többéves ciklusok végén alkalmazhatja a Bizottság a „végső elszámolási eljárásokat vagy pénzügyi korrekciós mechanizmusokat”, amelyek célja a feltárt hibák utólagos kijavítása, amennyiben a program megvalósításával kapcsolatban átfogó és világos dokumentáció áll rendelkezésre; hangsúlyozza továbbá annak szükségességét, hogy a pénzügyi korrekciókat azonnal végrehajtsák, amikor a kijavítatlan szabálytalanságokat a tagállamok felfedezik, és ne várják meg a többéves ciklus végét;

44. aggodalommal állapítja meg, hogy a Számvevőszék éles kritikával illeti a Bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekciókat, amelyek nem teszik lehetővé „a hibák megelőzését, illetve időben történő feltárását és helyesbítését”; és nem veszik kellőképpen figyelembe a feltárt hiányosságokat az alapul szolgáló műveleteknél, azaz a végső felhasználó szintjén, és „nem ösztönzi[k] a tagállamokat arra, hogy intézkedéseket tegyenek a szabálytalanságok megelőzésére, vagy javítsák az irányítási és kontrollrendszereiket” (a Számvevőszék éves jelentésének 1.64. és 6.35. pontja)
45. megjegyzi, hogy a végső kiigazító határozatok és intézkedések ⁽¹⁴⁾ célja azon kiadások kizárása a közösségi finanszírozásból, amelyeket nem a közösségi jogszabályoknak megfelelően állítottak be, és hogy ezek a határozatok, amelyek a Bizottság hatáskörébe tartoznak, az ellenőrzési és felügyeleti rendszerek meghatározó eszközeivé váljanak;
46. megjegyzi, hogy a végső kiigazító intézkedések, amelyek a végső felhasználókkal szemben közvetlenül nem végrehajthatók, a gyakorlatban, amint azt a Számvevőszék megállapította, azzal a hatással járnak, hogy a jogellenes és szabálytalan ügyletek költsége az uniós költségvetésről a tagállami adófizetőkre, nem pedig a hibát elkövető végső felhasználóra hárul át (a Számvevőszék éves jelentésének 1.65. pontja); megjegyzi, hogy ezért ezek a kiigazítások csak mérsékelt megelőző és visszatartó hatással bírnak a felhasználóra és az irányítóra;
47. következőképpen kiemeli, hogy nagyon fontos, hogy a tagállamok megfelelő rendszerekkel rendelkezzenek a hibák végső felhasználók szintjén történő megelőzésének és azonosításának javítására, amely által elkerülhetőek a Bizottság kiigazító intézkedései;
48. megjegyzi, hogy az előirányzatok eredményes és hatékony felhasználása elvének következtében hatékony megtérülést kell elérni; úgy véli, hogy a megtérülés javítása lehet az Európai Unióban alkalmazott szankciók hatékonyságának bizonyítéka, és erősítheti az európai intézmények hitelességét;
49. megjegyzi, hogy a hatékony megtérülés csak a tagállamok végrehajtási ügynökségein keresztül valósulhat meg; ezért a megtérüléssel kapcsolatban felhívja a végrehajtási ügynökségeket, hogy vegyék figyelembe a tagállamoknál jelentkező költségeket;
50. meggyőződve arról, hogy a megtérülési arány azon adósok nevének a nyilvánosságra hozatalával érhető el, akiket a bíróságok már elmarasztaltak, fellebbezéssel már nem élhetnek, és továbbra is vonakodnak fizetni;
51. arra a következtetésre jut, hogy a Bizottságnak a maga részéről a Számvevőszék súlyos kritikáival szemben minden megfelelő intézkedést meg kell tennie először is hibák és szabálytalanságok előfordulásának megelőzésére, és sajnálja, hogy a Bizottság nyilvánvalóan nem helyezett nagyobb hangsúlyt a végső pénzügyi kiigazítási mechanizmusokra, amelyek a Számvevőszék észrevételezése szerint súlyos hiányosságokkal rendelkeznek, és „nem tekinthetők olyan mechanizmusoknak, amelyek biztosítanák a hibák megelőzését, illetve időben történő feltárását és kijavítását” (a Számvevőszék éves jelentésének 1.64. pontja).
52. sajnálja, hogy a Bizottság bírálta a Számvevőszéket a Bizottság 2005-ben alkalmazott pénzügyi korrekciós intézkedései tekintetében, ami különösen a Számvevőszék által a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságához 2006. október 23-án benyújtott éves jelentésben válik egyértelművé, mivel az állampolgároknak az európai intézmények működőképességébe vetett bizalma többek között a Számvevőszék, mint külső ellenőrző szerv megkérdőjelezhetetlen függetlenségén alapul;
53. felszólítja a Bizottságot, hogy ismertesse a Parlamenttel és a Számvevőszékkel a „pénzügyi korrekciós mechanizmusok” kifejezés alá tartozó különböző fogalmak egyértelmű meghatározását és a 2005-ben ténylegesen megvalósított korrekciók összegét;

⁽¹⁴⁾ Az EMOGA-Garanciaalap számlaelszámolása – a strukturális alapok operatív programjainak lezárása, illetve a külső fellépések decentralizált irányítására irányuló ellenőrzései lezárása.

54. kéri a Bizottságot, hogy a jövőben, a pénzügyi korrekcióban valóban szereplő összegeket tartalmazó, részletes éves jelentést nyújtson be;

A Bizottság belső ellenőrzési rendszere

Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló cselekvési terv

55. üdvözli, hogy a Bizottság 2006. január 17-én elfogadta a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Számvevőszéknek címzett, „Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv” című közleményét (COM(2006)0009 és SEC(2006)0049), amely 16 konkrét intézkedést tartalmaz az EU pénzeszközei hatékonyabb belső ellenőrzési keretének megvalósítása érdekében;
56. üdvözli a Parlament 2004-es mentesítésről szóló állásfoglalásában megfogalmazott kérésének megfelelően, az említett cselekvési terv végrehajtásáról szóló, a Bizottság által 2006. július 19-én benyújtott első féléves beszámolót (SEC(2006)1001); reméli, hogy a második féléves beszámoló még 2008. január 1. előtt megérkezik a Parlamenthez;
57. ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az említett beszámoló szerint egyes fellépések még el sem kezdődtek, és ezért a tervezett ütemezéshez képest különösen a 7., a 9. és a 10. intézkedés⁽¹⁵⁾ tekintetében máris jelentős késés jelentkezik;

Költség-haszon arány – A működési kiadások és az ellenőrzési rendszer költségei között fennálló egyensúly elemzése – Hibaarányok, elfogadható hibakockázat

58. kiemeli, hogy a Számvevőszék a 2005. évre vonatkozó éves jelentésében, az egységes belső ellenőrzési keretrendszer megteremtése kapcsán úgy ítélte, hogy „a Bizottság által elfogadott egyik legfontosabb célkitűzést a kontrollmechanizmusok arányossága és költséghatékonysága jelenti” (2.9. és 2.10. pont);
59. emlékeztet arra is, hogy a fentebb említett, 2005. november 8-i Gazdasági és Pénzügyek Tanácsa lényegi kérdésnek nyilvánította az integrált belső ellenőrzés megvalósítását, és kijelentette, hogy „a Számvevőszék 2/2004. sz. véleményével összhangban – a különböző szakpolitikák keretében működő ellenőrzések költségeit és hasznait, valamint a kapcsolódó kiadások összegét is figyelembe véve – a Tanácsnak egyetértésre kell jutnia az Európai Parlamenttel az elszámolások alapjául szolgáló ügyletek tolerálható hibakockázatának ügyében”; elvárja, hogy a Tanács azonnal intézkedjen saját határozata alapján;
60. emlékeztet a fent említett cselekvési terv 4. sz. intézkedésére, amely a Parlament ajánlásainak megfelelően javasolja „intézményközi párbeszéd kezdeményezését az elszámolások alapjául szolgáló ügyletek tolerálható hibakockázatáról”;
61. ugyancsak emlékeztet a 10. sz. intézkedésre, amely – tekintettel arra, hogy „megfelelő egyensúlyt kell elérni az ellenőrzések költsége és haszna között” – „az ellenőrzési költségek értékelésére” irányul, és amelynek eredményeit 2007 elején ismertetik; megállapítja azonban, hogy ez az intézkedés épp csak elkezdődött;
62. ebben az összefüggésben hangsúlyozza az egységes ellenőrzési modellre vonatkozó 2/2004. sz. számvevőszéki vélemény fontosságát, nevezetesen annak szükségességét, hogy biztosítsák a jogalkotási, pénzügyi és az ellenőrzés hasznát élvező hatósági szintek egybeesését (24. pont), az ellenőrzés költségeinek és hasznának arányosságát (25. pont) és az ellenőrzés átláthatóságát (26. pont);
63. egyetértésben a Számvevőszék 4/2006. sz. véleményében foglaltakkal, sajnálja, hogy a tolerálható hibakockázat szintje és az ellenőrzések költségeinek és hasznának egyensúlya még nem valósult meg, valamint, hogy bár a „tolerálható hibakockázat szintje” a belső ellenőrzési egységes keretrendszer egyik alapvető eleme, ennek meghatározása még korántsem egyértelmű;

⁽¹⁵⁾ 7. sz. intézkedés: A legjobb gyakorlat ösztönzése az ellenőrzések projektszintű költség-haszon arányának növelése céljából; 9. sz. intézkedés: Az egységes ellenőrzési megközelítés alkalmazásának elősegítése, 10. sz. intézkedés: Az ellenőrzési költségek kezdeti felbecslése és értékelése.

64. úgy véli tehát, hogy az ellenőrzési rendszerekre vonatkozó arányosság és költséghatékonyság (minőségi megtérülés) elvének tiszteletben tartása mellett a Bizottságnak értékelnie kell azt a kapcsolatot, amely egyrészt az egyes szakpolitikák rendelkezésére álló források, és másrészt e forrásoknak a kiadási területek szerint felosztott ellenőrzési rendszerekre fordított része, illetve az így feltárt hibák miatt esetlegesen elvesztett források között fennáll;
65. felhívja a Bizottságot, hogy teljes egészében hozza nyilvánosságra azokat a módszereket, amelyeket a hibaarányok meghatározására alkalmaz, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy folytasson intézményközi párbeszédet az ellenőrzés módszertanáról;
66. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a pozitív igazoló nyilatkozat elérése érdekében a Bizottság hitelt érdemlő ütemtervvel rendelkezzen;
67. kéri a Bizottságot, hogy végezze el az összehasonlító elemzést, mivel kizárólag ebből kiindulva lehetséges meghatározni a „tolerálható hibakockázat szintjét”, és a Gazdasági és Pénzügyek Tanácsa kérelmének megfelelően továbbítsa azt a Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek;
68. úgy véli, hogy az ellenőrzési tevékenységekre fordított források és az ellenőrzések eredménye közötti költség-haszon arányt alapvető elemként kell figyelembe vennie a Számvevőszéknek az elszámolások megbízhatóságát igazoló megbízhatósági nyilatkozat kidolgozásakor;

Politikai felelősség és a Bizottság irányítási felelőssége

69. hangsúlyozza, hogy a főigazgatóságok éves jelentéseinek eltérő információtartalma hátráltatja ezt az eljárást; aggodalmát fejezi ki, hogy a Számvevőszék szerint e jelentések egy része még mindig nem szolgáltat elegendő bizonyítékot megbízhatósági nyilatkozatához (2005. évi éves jelentés, 2.15., 2.18. és 2.19. pont);
70. felkéri a Bizottságot, hogy az éves tevékenységről szóló jelentések és az azokhoz csatolt nyilatkozatok behatóbban – ahol lehetséges, az egyes tagállamok szintjén – kezeljék a létező rendszerek értékelését, a feltárt hiányosságokat és azok pénzügyi hatásait;
71. ismét felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy főtitkára az átfogó jelentés elkészítésekor bocsásson ki az egyes főigazgatók nyilatkozataira vonatkozó megbízhatósági nyilatkozatot azzal a céllal, hogy határozottan jelezze, hogy a főigazgatók a jelentés elfogadása során segítséget nyújtottak a biztosok számára;

A Bizottság tagjainak részvétele

72. alapvető fontosságúnak ítéli a Bizottság belső ellenőre által az éves jelentésében a belső ellenőrzésekről tett kijelentését, amely szerint „a biztosok politikai kockázatok értékelésébe való teljes mértékű bevonása hatékonyabbá tenné az általános kockázatkezelést, és ezáltal javítaná a tervezést, az erőforrás-elosztást és a szakpolitikák teljesítését” ⁽¹⁶⁾;
73. tudomásul veszi a bírálatot, amely szerint a biztosokat nem vonják be teljes mértékben; felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg a biztosok belső ellenőr által követelt teljes mértékű bevonásának biztosításához szükséges lépéseket, és egyúttal tisztázza a főigazgatók és biztosok közötti kapcsolatot, valamint nyújtson erről kimerítő tájékoztatást a Parlamentnek;
74. sajnálatát fejezi ki a biztosoknak a Költségvetési Ellenőrző Bizottsághoz intézett prezentációi közötti minőségi különbségek miatt, és reméli, hogy ez nem azt tükrözi, hogy az egyes biztosok saját illetékességi területükön milyen fontosságot tulajdonítanak a hatékony és eredményes pénzügyi gazdálkodásnak; ragaszkodik ahhoz, hogy néhány kivételtől eltekintve a biztosoknak jobban fel kell készülniük a 2006-os mentesítési eljárással kapcsolatos meghallgatásokra;

⁽¹⁶⁾ A belső ellenőrök 2005-ös éves jelentése a mentesítésért felelős hatóságnak (A költségvetési rendelet 86. cikkének (4) bekezdése) (COM(2006)0279), 2.1. pont, 4. o.

Szakmai etika

75. melegen üdvözli a fentebb említett európai átláthatósági kezdeményezést, amely „az európai intézmények köztisztviselőinek szakmai etikájára vonatkozó szabályokról és normákról” szóló, más európai intézményekkel folytatott vita elindítását ösztönzi; a vita haladéktalan megnyitására hív fel annak érdekében, hogy 2009 júniusában, az új parlamenti ciklus kezdetén, és 2009 novemberében, az új Bizottság hivatalba lépésekor már minden szükséges intézkedés hatályba lépjen;
76. támogatja e vita gondolatát, és felkéri a Bizottságot, hogy töltsse ki a jelenleg létező úrt, és vezessen be olyan alapvető etikai normákat és főbb iránymutatásokat a biztosok kötelező magatartási kódexébe, amelyeket a biztosoknak be kell tartaniuk hivatali feladataik ellátása, különösen a munkatársaik kinevezése során, elsősorban „kabinetjük” tekintetében;
77. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson kellő figyelmet és az átláthatósági kezdeményezés keretében javasoljon megoldásokat arra, hogy számos korábbi és jelenlegi magas rangú, kényes beosztásban dolgozó munkatárs távozott a Bizottságtól – esetenként fizetés nélküli szabadságra – azért, hogy lobbistáknál és jogi cégeknél vállaljon munkát, amelyek például olyan ügyfeleket képviselnek, akikkel szemben a Versenypolitikai Főigazgatóság vizsgálatot folytat, vagy akik fellebbeztek a rájuk kiszabott pénzbírságok ellen;

Átláthatóság

78. üdvözli a Bizottság átláthatósági kezdeményezését, és arra számít, hogy ez olyan gyakorlati intézkedésekhez és jogalkotási kezdeményezésekhez vezet, amelyek átláthatóságot eredményeznek az EU pénzeszközeinek felhasználásában és irányításában; elvárja, hogy a tagállamok támogassák és kiegészítsék ezt a fontos kezdeményezést azzal, hogy biztosítják, hogy a maguk részéről teljes mértékben átláthatóan használják fel az európai uniós alapokat;
79. elvárja, hogy az adminisztráció a Költségvetési Ellenőrző Bizottsággal együttműködve vegyen részt a konkrét jogalkotási kezdeményezések kidolgozását célzó további tanácskozásokban;
80. határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy minden lehetséges eszközzel ösztönözze a tagállamokat, hogy biztosítsanak hozzáférést a nyilvánosság számára a közös irányítás alatt álló projektekre és az EU pénzeszközei minden kedvezményezettjére vonatkozó információhoz;
81. arra számít, hogy az összes információ hozzáférhetővé tételére egy központi és könnyen elérhető honlapon keresztül egyszerű és átlátható rendszer jön létre;
82. üdvözli a Bizottság kezdeményezéseit annak biztosítására, hogy a Közösség mezőgazdasági támogatási programjai keretében teljesített kifizetéseket nyilvánosságra hozzák;
83. elvárja, hogy a Bizottság a lehető leggyorsabban utasítsa a tagállamokat, hogy egységesítsék a mezőgazdasági finanszírozásról az interneten általuk közzétett információt, hogy az tagállamonként összehasonlítható legyen;
84. üdvözli azt a tényt, hogy a Bizottság felismerte annak szükségességét, hogy tegye hozzáférhetővé a munkája során igénybe vett szakértői csoportok különféle formáira vonatkozó információkat;
85. határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy a nagyobb átláthatóság elérését biztosító folyamatot teljesítse ki azzal, hogy könnyű hozzáférést biztosít azon információhoz, hogy kik rendelkeznek képviselettel ezekben a csoportokban, és mi a feladatuk;
86. felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé az ezen csoportokban részt vevő személyeknek és azoknak a különleges tanácsadóknak a nevét, akiket az egyes biztosok és/vagy a főigazgatóságok és/vagy a „kabinetek” foglalkoztatnak;

ÁGAZATI KÉRDÉSEK

Bevételek

87. üdvözli, hogy a Számvevőszék ellenőrzése a héaalapú és a GNI-alapú saját források tekintetében történő kifizetésekre vonatkozóan nem fedett fel jelentős szabálytalanságokat;

Héa

88. sajnálatát fejezi ki, hogy a Számvevőszék 2005-ben a tagállamok héaelszámolásaival szemben fennálló fenntartások számának további növekedését állapította meg, valamint egy olyan hatékony eszköz hiányát, amely biztosítaná, hogy a tagállamok megfelelő információkat nyújtsanak ahhoz, hogy a Bizottság a fenntartások megszüntetéséről vagy azok további érvényben tartásáról döntsön (az éves jelentés 4.13–4.15. pontja);
89. felkéri a Bizottságot, hogy a fenntartások megszüntetésének végső célját elérendő, tárgyaljon e kérdéstről a tagállamokkal a saját forrásokkal foglalkozó tanácsadó bizottság rendszeres üléseinek keretében, és tájékoztassa az illetékes parlamenti bizottságot az elfogadott vagy elfogadandó intézkedésekről;

GNI-alapú saját források

90. sajnálja azt a tényt, hogy a Számvevőszék a 2005-re vonatkozó éves jelentésében megállapította, hogy a számadatok alapjául szolgáló nemzeti számlák bizottsági ellenőrzése továbbra is elégtelen, és az ellenőrzési és felügyeleti rendszerek keretein belül végrehajtott bizottsági vizsgálatok mindössze dokumentumalapú vizsgálatokra korlátozódnak (4.16. pont);
91. megjegyzi továbbá, hogy a Számvevőszék szerint 2005 óta új szabályokat alkalmaznak a pénzközvetítői szolgáltatások közvetett módon mért díjának felosztása tekintetében, és e szabályok – amelyeket 2002-ben fogadtak el – az Eurostat szerint a GNI szignifikáns növekedését fogják eredményezni; sajnálatát fejezi ki, hogy a Bizottság a Tanácsnak még nem nyújtott be semmiféle javaslatot a saját források kiszámítására vonatkozó módosítások alkalmazása tekintetében (4.20. és 4.21. pont);
92. helyteleníti, hogy a pénzközvetítői szolgáltatások közvetett módon mért díja esetében a Bizottság nyilvánvalóan más megközelítést alkalmaz, mint az illegális tevékenységeknek a GNI-be való beszámításakor (4.19. pont), amelyeket figyelembe vesznek a saját források kiszámításakor, bár a tagállamok részéről nem biztosított az egységes alkalmazás, és a Bizottság ezért fenntartásokat jelentett be, lehetővé téve a számadatok visszamenőleges kiigazítását;
93. feltételezi, hogy a pénzközvetítői szolgáltatások közvetett módon mért felosztott díja automatikusan része a saját forrásokról hozott határozatnak a GNI alapú saját források tekintetében, mivel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatában (COM(2006) 0099) a Bizottság e tekintetben nem adott meg korlátozó fenntartást;
94. felkéri a Bizottságot, hogy késedelem nélkül korrigálja a Számvevőszék által jelzett hiányosságokat;

A közös agrárpolitika

95. melegen üdvözli, hogy a Számvevőszék elismeri: amennyiben szabályosan alkalmazzák, az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer hatékony ellenőrzési rendszer a hibák vagy a szabálytalan kiadások kockázatának csökkentésére;
96. ugyanakkor aggódik a közös agrárpolitika számláinak elszámolására jelenleg alkalmazott eljárásokkal (az igazoló szervek jelentései, megfelelőségvizsgálati határozatok) szemben megfogalmazott, ismételt számvevőszéki bírálatok miatt, mivel a Számvevőszék szerint ezen eljárások nem biztosítják a végső kedvezményezett (mezőgazdasági termelők és piaci szereplők) javára történő kifizetések formájában megvalósuló műveletek jogszerűségét és szabályszerűségét;
97. újra megerősíti, hogy a végső kedvezményezettek szintjén a műveletek jogszerűségének és szabályszerűségének biztosítása céljából nélkülözhetetlen a tagállamok Bizottsággal történő együttműködése, és felhívja a Bizottságot a kifizetések tekintetében az utólagos ellenőrzések megerősítésére és a szabálytalan kifizetések beszedésének felügyeletére;

98. sajnálatát fejezi ki, hogy a Számvevőszék az IIER alkalmazása során továbbra is problémákat állapít meg Görögországban, teljes mértékben támogatja a Bizottság által a görög hatóságoktól a hibáik korrigálása végett kért konkrét határidőket és célkitűzéseket tartalmazó cselekvési tervet, és szintén támogatja a Bizottságot azon szándékában, hogy (amint azt az illetékes bizottság előtt bejelentette) szigorúan alkalmazza a kifizetések felfüggesztése tekintetében hatályos jogszabályokat, amennyiben a görög kormány a megszabott határidőkre nem korrigálja a jelenlegi problémákat;
99. tudomásul veszi a Számvevőszék által felkeresett új tagállamokban – amelyekben a rendszerek még nem megbízhatóak – az IIER alkalmazása során megállapított problémákat, és felkéri a Bizottságot, valamint az érintett tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent e hiányosságok korrigálása érdekében;
100. tudomásul veszi továbbá a Számvevőszék által megállapított súlyos hiányosságokat, amelyeket a vidékfejlesztésre, export-visszatérítésekre és főképp az olívaolaj-ágazatra vonatkozó ellenőrzései alkalmával tapasztalt Spanyolországban, Görögországban és Olaszországban, valamint felkéri a Bizottságot, hogy 2007 végéig ezen ágazatokban erősítse meg az ellenőrzést és a 2006-os mentesítési eljárást megelőzően tájékoztassa a Parlamentet ezeknek az ellenőrzéseknek az eredményéről; megjegyzi, hogy az olívaolaj-ágazat közelmúltbeli reformjának végrehajtásával kapcsolatos választási lehetőségek, a termelő tagállamokban rendelkezésre álló mezőgazdasági információs rendszerek teljes kifejlesztésével és üzemeltetésével együtt, minimalizálják a piac közös szervezése keretében nyújtott támogatásokkal kapcsolatos szabálytalanságok kockázatát;
101. hasznosnak ítéli a Bizottság által az olívaolaj-termeléshez nyújtott segélyek vonatkozásában azzal a céllal elfogadott pénzügyi korrekciókat, hogy csökkentsék a közösségi költségvetést érő veszteséget, és helyesli a Tanácsnak benyújtott, a rendszer egyszerűsítéséről szóló bizottsági javaslatot;

Strukturális intézkedések, foglalkoztatás és szociális ügyek

102. különösen elégedetten fogadja, hogy az európai átláthatósági kezdeményezés keretein belül és a strukturális alapokra a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó új szabályozás értelmében a tagállamoknak tájékoztatást kell adniuk a közösségi finanszírozások kedvezményezettjeiről, és a Bizottság köteles közzétenni ezen információkat; felhívja a Bizottságot, hogy mindezt az információt, valamint az Unió minden egyéb politikájának kedvezményezettjeire vonatkozó információt oly módon tegye közzé, hogy az a közvélemény számára is egyszerűen hozzáférhető legyen, valamint biztosítsa a különféle tagállamokból származó információk összevethetőségét;
103. tudomásul veszi és üdvözli a fentebb említett, a strukturális alapokra a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó új szabályozást, amelynek értelmében a Bizottság semmiféle kiadást nem térít meg anélkül, hogy előzetesen egy független szervezettől ne kapott volna írásos nyilatkozatot a közösségi szabályoknak megfelelő, szabályosan működő nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszerek létezéséről⁽¹⁷⁾;
104. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék ismét a nemzeti ellenőrzési rendszereket érintő hiányosságokat és olyan jelentős hibaszázalékot állapított meg, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a tagállamok által benyújtott végleges kiadásigazoló nyilatkozatok (éves jelentés, 6.26. és 6.29. pont) megbízhatóságát; azt is sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék szerint a Bizottság nem felügyeli elég hatékonyan a tagállamokra ruházott ellenőrzéseket, és felkéri a Bizottságot, hogy sürgősen orvosolja ezt;
105. emlékeztet rá, hogy a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és a megbízhatósági nyilatkozat tekintetében nem annyira a felkutatott hibák a fontosak, hanem a megfelelő felügyeleti rendszerek létezése, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy ellenőrizze a közösségi költségvetés vonatkozásában fennálló kockázatokat és alkalmazza a szükséges pénzügyi korrekciókat;
106. sajnálja, hogy néhány tagállamban az ismert problémák továbbra is fennállnak, amelyek ismétlődő jellegű fenntartásokat eredményeznek, és nyomatékosan felkéri a Bizottságot, hogy közelről felügyelje a nemzeti hatóságok által tett intézkedéseket, gondoskodjon arról, hogy ezek az intézkedések megfelelőek legyenek, és hogy megbízhatóan tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát az elért eredményekről;

⁽¹⁷⁾ Az 1083/2006/EK tanácsi rendelet 71. cikke (HL L 210., 2006.7.31., 25. o.).

107. azt is sajnálja, hogy a Számvevőszék szerint a tagállamok nem tettek eleget rendszeres adatszolgáltatási kötelezettségüknek, amely szerint kötelesek rendszeresen beszámolni a Bizottságnak a közösségi hozzájárulások törléséről és a behajtandó összegekről (az éves jelentés 6.36. pontja);
108. felkéri a Bizottságot, hogy minden rendelkezésére álló eszközt mozgósítson annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelően teljesíthessék adatszolgáltatási kötelezettségüket, és amíg a nemzeti hatóságok nem szolgáltatják a kért információkat, addig semmiféle kifizetést ne teljesítsen;
109. tisztában van azzal, hogy 2004 és 2006 között a Bizottság ideiglenesen felfüggesztette egyes olyan tagállamok számára az ERFA és az ESZA által finanszírozott kifizetéseket, amelyekben a hibák visszatérő fenntartásokhoz vezettek, és támogatja e fellépéseket;
110. kéri a Bizottságot, mint a közösségi alapok tekintetében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás végső felelősét, hogy ezen állásfoglalás 38. és az azt követő bekezdései értelmében, és amennyiben egy tagállam nem nyújt megfelelő garanciákat, a kifizetések felfüggesztésére vonatkozó közösségi szabályokat ⁽¹⁸⁾ alkalmazza;

Belső politikák

111. sajnálja, hogy a Számvevőszék szerint a Bizottság által közvetlenül irányított területen az előző években már létező problémák továbbra is fennállnak (a költségek visszatérítése során előforduló hibák, az alkalmazott szabályok összetett mivolta és egy hatékony szankcionáló mechanizmus hiánya), és felkéri a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket a megosztott költségű programok szabályainak egyszerűsítésére és egyértelművé tételére, különös tekintettel a dokumentációs törekvésekkel arányos munkaidő-nyilvántartásra (a Számvevőszék 2005-ös éves jelentése, 7.29. pont), a pénzügyi támogatás kedvezményezettjeivel folytatott megfelelő párbeszéd keretében tegye egyértelművé az alkalmazandó szabályokat, kézikönyveket és úrlapokat, és ügyeljen arra, hogy amikor szükséges, hatékonyan és megfelelő módon alkalmazzák a létező szankcionáló mechanizmust, adott esetben akár a hatékonyságukat növelő módosításokat is benyújtva, továbbá tökéletesebb információk és kölcsönös információcsere révén bővítsa a nemzeti ügynökségek által végzett rendszerellenőrzés hatókörét és javítsa minőségét és nyomon követését (a Számvevőszék 2005-ös éves jelentése, 7.29. pont, és a megújított költségvetési rendelet végrehajtási szabályai 35a. cikkének ⁽¹⁹⁾ (új) parlamenti módosítása); felhívja a Bizottságot, hogy konkrét intézkedéseket tartalmazó katalógusban ismerthesse a költségvetési hatósággal, hogy a jelenlegi hivatali ciklusban hogyan kíván feltétel nélküli megbízhatósági nyilatkozatot szerezni a közvetlen irányítás területén;

Közlekedés és idegenforgalom

112. Megjegyzi, hogy a véglegesen elfogadott és az év során módosított 2005. évi költségvetésben összesen 917 200 000 EUR állt rendelkezésre a közlekedési politikákra kötelezettségvállalási előirányzatokban, valamint 931 800 000 EUR kifizetési előirányzatokban; megjegyzi továbbá, hogy ezekből az összegekből:
 - 671 400 000 EUR állt rendelkezésre kötelezettségvállalási előirányzatokban és 747 900 000 EUR kifizetési előirányzatokban a Transzeurópai Hálózatokra (TEN-T),
 - 15 900 000 EUR állt rendelkezésre kötelezettségvállalási előirányzatokban és 18 100 000 EUR kifizetési előirányzatokban a közlekedésbiztonságra,
 - 30 500 000 EUR állt rendelkezésre kötelezettségvállalási előirányzatokban és 8 200 000 EUR pedig kifizetési előirányzatokban a Marco Polo programra,
 - 69 000 000 EUR állt rendelkezésre kötelezettségvállalási előirányzatokban és 62 000 000 EUR kifizetési előirányzatokban a közlekedési ügynökségekre;

⁽¹⁸⁾ A költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok 106. cikkének (4) bekezdése, illetve az 1260/1999/EK rendelet 38. cikkének (5) bekezdésében és 39. cikkének (2) bekezdésében meghatározott különleges ágazati szabályok.

⁽¹⁹⁾ Lásd 2007.2.13-i elfogadott szövegek, P6_TA((2007)0027, 10. módosítás.

113. üdvözli a TEN-T projektjeinél a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok tartósan magas kihasználtsági fokát, amely mindkettő esetében közel 100 %, de sajnálatát fejezi ki, amiért ennek ellenére a projektek végrehajtása változatlanul lassú és elégtelen, habár a közlekedési infrastruktúra projektjeinek véghezvitele általában több évet vesz igénybe;
114. aggodalmát fejezi ki, hogy valamennyi projekt esetében az EU hozzájárulásának korlátja nem volt egyértelmű, mivel a költségvetési rendelet nem határozza meg, hogy a 10 %-os uniós hozzájárulási határérték az eddigi költségekre, vagy a projekt teljes várt költségeire vonatkozik; megjegyzi, hogy ezért a Számvevőszék 146 000 000 EUR-s túlköltsékezést állapított meg; üdvözli, hogy a Bizottságnak most már világos az álláspontja és egyetért azzal, hogy a százalékos határértéket a projekt végső költségeinek százalékaként kell számolni;
115. üdvözli, hogy az Energia- és Közlekedésügyi Főigazgatóság jelenleg a TEN-T projektek 49 %-át ellenőrzi, de felhív arra, hogy e fejlődést az összes projekt 20 %-ának ellenőrzésével igazolja;
116. aggodalmát fejezi ki a közlekedésügy kutatási szerződéseinek tapasztalt hibaarányával kapcsolatban, amely meghaladja az átlagos hibaarányt, és felhív ennek orvoslására az ágazatban; felhívja a Számvevőszéket, hogy 2006-os éves jelentésében vizsgálja meg ismét ezt a problémát;
117. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a közlekedésbiztonság területén a kifizetések kihasználtsági foka a rendelkezésre álló előirányzatok 74 %-a volt; aggodalmát fejezi ki továbbá, hogy a Marco Polo program kifizetési előirányzatának kihasználtsági foka 53 %-os volt; e kihasználtsági fokokat – különösen a kifizetési előirányzatok kihasználtságának drasztikus visszaesését – a fehér könyvben a közlekedéssel kapcsolatban meghatározott kulcsfontosságú célkitűzés tükrében teljesen elfogadhatatlannak tartja;
118. felhívja a Bizottságot, hogy minden évben továbbítsa a Parlamentnek és a Tanácsnak egy részletesebb leírást valamennyi költségvetési sor kiadásairól, összevetve azt az egyes sorokkal kapcsolatos megjegyzésekkel;

Környezetvédelem, közegészségügy és élelmiszer-biztonság

119. a környezetvédelemre, közegészségügyre és élelmiszer-biztonságra vonatkozó költségvetési tételek végrehajtásának általános mértékét kielégítőnek tartja;
120. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a többéves programok pályázói számára történő további segítségnyújtást; üdvözli az ajánlati felhívások jobb összehangolására és a kérelmezők nagyobb mértékű segítségére irányuló erőfeszítéseket annak érdekében, hogy ne nyújtsanak be olyan pályázatokat, amelyek egyértelműen nem támogathatók, valamint minőségi szempontból nem megfelelőek; megjegyzi továbbá, hogy a kielégítő helyzet eléréséig további munkára van szükség; felhívja a Bizottságot, hogy a végrehajtási ciklus adott éven belüli előrehozása érdekében vizsgálja meg a végrehajtás különböző szakaszait;
121. megállapítja, hogy a kifizetések aránya sem a környezetvédelem, sem az egészségügy, sem az élelmiszer-biztonság területén nem érte el a 80 %-ot; elismeri, hogy nehéz megtervezni a kifizetési előirányzatokra vonatkozó igényeket, mivel a Bizottság tervezési tevékenysége részben a számlák gyors benyújtásától függ a kedvezményezettek és az ajánlattevők részéről; felhívja azonban a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit azon saját eljárásainak javítására, amelyek hatással vannak a kifizetési előirányzatok végrehajtására;
122. reméli, hogy az új pénzügyi keretben bemutatott modell, nevezetesen az azonos politikaterülethez tartozó tevékenységek egyetlen program és költségvetési tétel alatt való összefogása, növelni fogja a rendelkezésre álló előirányzatok felhasználásának eredményességét;

Oktatás és kultúra

123. úgy ítéli meg, hogy a Cselekvő ifjúság, az Európa a polgárokért és a Kultúra 2007 új többéves programok keretében a pályázók által teljesítendő követelmények további egyszerűsítése nélkülözhetetlen lépés a polgárokhoz közelebb álló Unió megteremtése irányába, és elvárja, hogy a felülvizsgált költségvetési rendelet keretében a Bizottság vizsgálja tovább a hasonló lehetőségeket;

124. úgy véli, hogy a költségvetési rendelettel összhangban a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy „szabványmegoldásokkal”, a programok finanszírozására irányuló bizottsági határozatokat alkalmazva, standardizálni kell-e a szerződések odaítélését;
125. bátorítja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket a program irányításában részt vevő 99 nemzeti kirendeltség munkájának ellenőrzésére, ahol néhány esetben jelentős hiányosságok kerültek felszínre az alkalmazott ellenőrzési eljárások tekintetében;
126. elvárja, hogy az oktatási, audiovizuális és kulturális végrehajtó ügynökség jobb működési eljárásokat alakítson ki; hangsúlyozza, hogy különösen a hatáskörébe tartozó szervezetek számára nélkülözhetetlen a projekttámogatásra vonatkozó megbízható és kellő időben érkező információ; megjegyzi ebben az összefüggésben, hogy ezen pályázók gyakran nagyon kis szervezetek vagy természetes személyek közül kerülnek ki, akiknek nincs kellő anyagi forrásuk vagy szaktudásuk, hogy szakszerű ellenőrzést hajtsanak végre;
127. megjegyzi, hogy a helyszínen végzett projektellenőrzés költségei rendkívül magasak; úgy véli azonban, hogy mivel a követendő cél a hibakockázat lehető legalacsonyabb szintre történő csökkentése, az elvégzett ellenőrzések költsége és hatékonysága között arányos kapcsolatot kell teremteni oly módon, hogy optimális legyen a viszony a közösségi politikák végrehajtására, illetve az ellenőrzések elvégzésére fordított pénzeszközök között;
128. biztosítani kívánja, hogy a tagállamok és a Bizottság együttműködésében rendezett tájékoztató kampányokhoz nyújtott kommunikációs támogatás kövesse az addicionalitás elvét, és felkéri a Bizottságot, hogy igényeljen igazolást a tagállamoktól arra vonatkozólag, hogy a pénzügyi támogatás nem egyszerűen csak arra szolgál, hogy helyettesítse a tagállamoknak az EU tájékoztatási politikájára vonatkozó nemzeti intézkedésekre szánt pénzügyi támogatását;
129. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a támogatási pénzek odaítélésénél a nemzeti ügynökségek ne térjenek el az általános kritériumoktól – amint az Lengyelországban egy projekt során homoszexuális fiatalok esetében megtörtént –, továbbá, hogy vegyék figyelembe az EK-Szerződés 13. cikkét, valamint a programra vonatkozó kritériumok megsértése esetén vegyék fontolóra az uniós források visszakövetelését;

Nők jogai és esélyegyenlőség

130. rámutat, hogy az EK-Szerződés 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítása az EU egyik alapelve és valamennyi közösségi tevékenység és politika során elsőrendű fontosságú célkitűzés; megismétli azon kérését, hogy a nemi szempontú költségvetés-tervezés elvével összhangban a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését kiemelt célkitűzésként kellőképpen vegyék figyelembe a költségvetési tervezés során, és felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be adatokat értékelésre;
131. megismétli azon kérését, hogy a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének politikáiról és a nemekre vonatkozó adatokról rendelkezésre álló információkat foglalják bele a költségvetés alóli mentesítésről szóló jelentésekbe; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság még nem adta át ezeket az információkat;
132. aggodalommal észrevételezi a Daphne-program alacsony végrehajtási arányát (58 %); miközben tisztában van a Bizottság érvelésével a projektek magas színvonalának megtartására vonatkozóan, megjegyzi, hogy sok nagyon jó minőségű projekt nem kapott pénzügyi támogatást, és ezért üdvözli a Daphne-program harmadik szakaszának kiutalt támogatások növelését, de aggódik az igazgatási kapacitás változatlansága miatt; ezért kéri, hogy végezzenek vizsgálatot azzal a céllal, hogy pontosabban meg lehessen állapítani az alacsony végrehajtási arány lehetséges okait;
133. felhívja a figyelmet a strukturális alapokból támogatott, a nemek közötti egyenlőséget előmozdító tevékenységekre vonatkozó adatok hiányára, és felszólítja a Bizottságot a helyzet orvoslására;
134. úgy ítéli meg, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a nők tudásalapú társadalomban való részvételére, és következőképpen a nők magas szintű képzésére és foglalkoztatására az információs és kommunikációs technológiák területén;

135. üdvözlö a Bizottság figyelemre méltó előrelépését a nők irányítási és más A*/AD besorolású bizottsági álláshelyekre történő felvételére és kinevezésére vonatkozó éves célkitűzések tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket ezen a területen;

Állampolgári jogok, bel- és igazságügy

136. üdvözlö, hogy előrelépések történtek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében a költségvetési kötelezettségvállalások végrehajtási aránya terén; kifogásolja a kifizetések végrehajtásának egyre alacsonyabb szintjét (a Számvevőszék szerint 79,8 % a 2004-es 83,8 %-hoz képest); megjegyzi, hogy ez az egyik legalacsonyabb szint a Bizottságnál; felhívja az Igazságügyek, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságát, hogy javítsa a költségvetés végrehajtását a jövőben;

Kutatás és fejlesztés

137. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék szerint a Bizottságnak még mindig nem sikerült a kutatás területén a személyzeti költségek nyilvántartására megbízható rendszert kialakítani; „alapvető fontosságúnak” ítéli, „hogy a támogatási megállapodások egyértelműen előírják az akcióban részt vevő személyzet munkaidejének alátámasztását” (az éves jelentés 7.7. pontja) ⁽²⁰⁾;
138. sajnálattal veszi tudomásul, hogy magas költsége ellenére, a könyvvizsgálói hitelesítő záradékok rendszere 2005-ben nem biztosította a várt garanciákat, tekintettel a személyzeti kiadások és a kapcsolódó általános kiadások vonatkozásában készített nyilatkozatokban a Számvevőszék által megállapított hibákra, amelyek esetében fenntartások nélküli könyvvizsgálói igazolások kerültek kiállításra; megállapítja azonban, hogy a könyvvizsgálói igazolások minősége, az ezekre vonatkozó követelmények közzétételét követően javult; kéri a Bizottságot, hogy a könyvvizsgálói igazolások hasznosságának javítása érdekében, további megfelelő kritériumokat dolgozzon ki;
139. bátorítja a Bizottságot, hogy egy belső ellenőrzési egységes keretrendszer érdekében gyorsítsa fel a fentebb említett cselekvési tervben megfogalmazott fellépések, különösen a 7. fellépés végrehajtását (a projektszinten elvégzett ellenőrzések költség-haszon arányának javítását célzó legjobb gyakorlatok ösztönzése);
140. felkéri a Bizottságot, hogy teljesítse a 7. keretprogram részvételre vonatkozó szabályainak követelményeit, többek között az átalánydíjas fizetési eljárás bevezetésével, és a félidős felülvizsgálat keretében tájékoztassa az illetékes bizottságot;
141. sajnálja, hogy a Számvevőszék szerint túlságosan általános és nem eléggé világos szerződéses rendelkezések miatt továbbra is bizonytalanságok állnak fenn, különösen a hitelesítéssel megbízott könyvvizsgálók függetlensége és támogathatósági feltételei tekintetében, és tudomásul veszi, hogy a Bizottság vállalta a közösségi keret egyszerűsítését és a könyvvizsgálói igazolások alkalmazásának átalakítását ⁽²¹⁾;
142. azt is megjegyzi, hogy a Bizottság belső könyvvizsgálói szolgálata úgy ítéli meg, hogy fennáll a veszélye, hogy a költségvetési kötelezettségvállalások végrehajtásakor, hatékony ellenőrzési rendszer hiányában, a jogosulatlan kifizetések nem kerülnek azonosításra, felkéri tehát a Bizottságot, hogy fogadjon el erre irányuló, megfelelő ellenőrzési intézkedéseket;

Külső fellépések

143. kiemeli, hogy a Számvevőszék nem állapított meg semmiféle hibát a delegációk szintjén eszközölt kifizetésekből vett minta ellenőrzésekor, azonban hibákat állapított meg a tenderekre, valamint a végrehajtásért felelős szervek szintjén végrehajtott műveletekre vonatkozó minta ellenőrzése során;
144. különösen fontosnak ítéli azon közösségi politikák egységességének biztosítását, amelyek hatással vannak a fejlődő országokra, és ennél fogva úgy véli, hogy a külső fellépéseket irányító különböző főigazgatóságok között tisztázni kell a munkamegosztást;

⁽²⁰⁾ Lásd még a 7. kutatási és fejlesztési keretprogramról szóló 1/2006. sz. véleményt.

⁽²¹⁾ „A Bizottság 2005-ös igazgatási eredményeinek összefoglalása” című közleményben.

145. aggodalommal figyeli, hogy a Számvevőszék szerint az EuropeAid által készített kockázatelemzések nem vették figyelembe a projektek végrehajtásával megbízott különböző típusú szervek (nem kormányzati szervezetek, nemzetközi szervezetek, kormányzati intézmények stb.) és az alkalmazott finanszírozási módszerek által hordozott kockázatokat (támogatás, költségvetési támogatás, vagyonekezelői alap stb.); felhívja a Bizottságot, hogy az egyes támogatási eszközök hatékonyságát illetően megalapozottabb jelentések révén teremtsen nagyobb átláthatóságot; a fejlődő országoknak nyújtott segélyek kérdéséről javasolja, hogy vizsgálják meg egy lépcsőzetes rendszer bevezetését, amelynek célja, hogy az első lépcsőben egyes projektek támogatása révén teremtsék meg a költségvetési támogatás nyújtásának alapvető előfeltételeit, azaz a demokratikus költségvetési ellenőrzés és a független könyvvizsgálói struktúrák egy formáját;
146. különösen sajnálja, hogy mivel az EuropeAid ellenőrzései nem terjedtek ki megfelelően a projektek végrehajtásával megbízott szervek szintjén végrehajtott műveletekre, csak korlátozott mértékben járulhatnak hozzá az érintett műveletek jogszerűségének és szabályosságának teljes körű biztosításához (az éves jelentés 8.12. pontja);
147. felkéri az EuropeAid-et, hogy dolgozzon ki a projektek végrehajtásért felelős szervek szintjén egy ellenőrző programot, és minden erejét összpontosítsa a különböző együttműködő nem kormányzati szervezetekre vonatkozó utólagos könyvvizsgálatokra;
148. aggasztónak ítéli, hogy a TACIS-program ráfordításainak hatékonyságára vonatkozóan a Számvevőszék szerint a Bizottság 2005 végén nem tudta meghatározni, hogy a program milyen mértékben járult hozzá az atomerőművek biztonságának javulásához (az éves jelentés 8.36. pontja); ezt a kritikát különösen súlyosnak ítéli meg, mivel a közösségi fellépések alapvető és elsődleges szempontja, azaz költséghatékonysága tekintetében, a garanciák hiányára világít rá;
149. tudomásul veszi a Számvevőszéknek a Közös Relex Információs Rendszert (CRIS) érintő kritikáit, amely szerint a rendszer nem, vagy csak alig szolgáltat olyan pénzügyi információt, amely a részletes kockázatelemzés alapjául szolgálhat (az éves jelentés 8.6. pontja); felkéri a Bizottságot, hogy késedelem nélkül pótolja a CRIS-rendszer hiányosságait, és az ellenőrzési rendszerekhez szükséges információk megszerzése érdekében használja ki a rendszer valamennyi lehetőségét;
150. tudomásul veszi a Bizottság tájékoztatását (az E-4481/06 írásbeli választ igénylő kérdésre adott válasz), amely szerint a Lesothói-felföld vízügyi projekttel kapcsolatos csalási és megvesztegetési ügyben a Lesothó Legfelsőbb Bírósága három uniós támogatásban részesülő céget bírságolt meg: Schneider Electric SA (Franciaország), Impregilo Spa (Olaszország) és Lahmeyer International GmbH (Németország);
151. bírálja, hogy a Lesothói-felföld vízügyi projekt esetében a Bizottság kétségkívül elmulasztotta a költségvetési rendelet 93. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti határozathozatalt (szerződéskötésből való kizárás); elvárja, hogy a Bizottság legkésőbb 2007 júniusáig meghozza és közzétegye a megfelelő határozatokat, illetve legkésőbb 2007 szeptemberéig az ügyről szóló, kimerítő jelentést nyújtson be a Parlamentnek, valamint az (ugyancsak érintett) Európai Beruházási Banknak, amely jelentésben arról is egyértelműen tájékoztat, hogy milyen lépéseket tettek a pénz visszaszerzésére;

Fejlesztés

152. üdvözli, hogy az egészségügyi alapellátás és az alapoktatás területeire költött uniós pénzeszközök részaránya 4,89 %-ról 6,83 %-ra nőtt; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy ez a részesedés még mindig messze van a 2005-ös költségvetésben meghatározott 20 %-tól; nem fogadja el, hogy a Bizottság az adományozók közötti jobb koordináció és munkamegosztás jogszerű és szükséges célkitűzését mentségként használja az egészségügyi alapellátás és az alapoktatás terén végrehajtott csekély mértékű befektetésekre, és felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul hozzon intézkedéseket a célként kitűzött 20 %-os érték elérésére, valamint hogy legalább évente kétszer írásban tájékoztassa a Parlamentet a végrehajtás aktuális helyzetéről és a számításához használt tényezőkről;
153. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság ez idáig nem alakított ki átfogó stratégiát annak érdekében, hogy a kedvezményezett országokkal közösen az egészségügy és az oktatás területét hangsúlyos témaként kezeljék az új országos stratégiai dokumentumokban;

154. sajnálja továbbá, hogy annak ellenére, hogy a Bizottság ennek ellenkezőjét garantálta, a jelenleg készülő nemzeti stratégiai dokumentumok nem rendelkeznek világos, a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos vetülettel, nem beszélve az egyes millenniumi fejlesztési célok eléréséhez szükséges konkrét célokról és ütemtervekről, valamint, hogy nem megfelelően kezelik a Közösség e célok eléréséhez nyújtott hozzájárulását;
155. üdvözlí a Bizottságnak az egyes költségvetési megnevezések hiányos teljesítésére adott magyarázatát, különösen ami a fejlődő országokat érintő, nem kormányzati szervezetek által végrehajtott programokhoz (21 02 03. jogcímcsoport), a fejlődő országokban a környezethez (21 02 05. jogcímcsoport), a fejlődő országokban a szegénységgel összefüggő betegségek elleni küzdelemhez (21 02 07 02. jogcím), a népességszabályozáshoz és a reprodukció egészségügyhöz (21 02 07 03. jogcím) és a decentralizált együttműködéshez (21 02 13. jogcímcsoport) való közösségi hozzájárulást illeti; sürgeti azonban, hogy növeljék tovább a költségvetés teljes végrehajtására irányuló erőfeszítéseket;
156. felszólítja a Bizottságot, hogy határozottabban kísérje figyelemmel a képzett munkaerő fejlődő országokból az európai uniós országokba való elvándorlását, és javasoljon megfelelő intézkedéseket, amelyek a fejlődő országokból származó szakképzett emberek számára megkönnyítik a maradást vagy a hazájukba való visszatérést, hogy az adományozók által – többek között az egészségügy és az oktatás területén – tett intézkedések hosszú távon és hatékonyan a szegénység elleni küzdelem eszközei lehessenek a fejlődő országokban;
157. örömeinek ad hangot annak kapcsán, hogy a Számvevőszék a Bizottság felügyeleti és ellenőrzési rendszereinek javulását állapította meg; sajnálja azonban, hogy ez a javulás nem terjed ki a végrehajtott szervek felügyeletére, ellenőrzésére és könyvvizsgálatára; elfogadhatatlannak tartja, hogy így az európai adófizetők és a fejlődő országokban élő végső kedvezményezettek közötti lánc közepén ilyen nagy számban fordulnak elő anyagi jellegű hibák; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy különösen az előírt közbeszerzési eljárásokat hajtásukra végre és ne fordulhasson elő kettős lekönnyelés;
158. felszólítja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé a Számvevőszék számára a nemzetközi szervezetek, különösen az ENSZ-szervezetek által végrehajtott intézkedésekre elkülönített uniós pénzügyi erőforrások hatékony ellenőrzését;
159. elvárja, hogy a Bizottság azt az iránymutatást adja a kedvezményezett országokban működő küldöttségeinek, hogy jelentéseikben alapvetően az uniós pénzeszközök felhasználásának konkrét eredményeit részletezzék, hogy a Bizottság tudja mérni és közzé tudja tenni az EU fejlesztési együttműködésének eredményeit;
160. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen ellenőrizze küldöttségei működési eszközeinek felhasználását és tevékenységi körüknek az Európai Unió elsődleges céljaival való összeegyeztethetőségét;
161. üdvözlí a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy a környezetvédelmet bevonja a fejlesztési együttműködésbe, és felszólítja a Bizottságot, hogy még jobban lendítse fel a környezetvédelmi dimenziót a fejlesztési politikában a környezetbarát energiaellátás támogatásának bevonása révén;
162. örömeit fejezi ki az Európai Bizottság szökőár-katasztrófával összefüggésben biztosított humanitárius segítségnyújtásának összességében pozitív lefolyása miatt; sajnálja mindazonáltal, hogy a gyorssegély-intézkedéseket nem hangolták össze megfelelőképpen; felszólítja a Bizottságot, hogy egyrészt közelebbről határozza meg a Humanitárius Segélyügyi Főigazgatóság (DG ECHO) és a Környezetvédelmi Főigazgatóság szerepét (közösségi katasztrófavédelmi eljárás), másrészt pedig alakítson ki olyan koncepciókat, amelyek a különböző adományozók összehangolásakor biztosítják az érintett régiók támogatását; üdvözlí továbbá, hogy a Bizottság kész rendszeresen írásban tájékoztatni a Parlamentet az előrelépésekről;
163. ismét megállapítja, hogy az Európai Fejlesztési Alap uniós költségvetésbe történő bevonása erősítené az európai fejlesztési együttműködés koherenciáját, növelné az átláthatóságot és a hatékonyságot, és lehetővé tenné a demokratikus ellenőrzést;

Euro-Mediterrán Partnerség

164. örömeire szolgál a Számvevőszék azon értékelése, amely szerint a Bizottság jelentős fejlesztést hajtott végre a MEDA program irányításával kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza tovább hatékonyságát és eredményességét, valamint biztosítsa az új pénzügyi eszközökre történő áttérés zökkenőmentességét; ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság folyamatosan tájékoztassa a Parlamentet az

új eszközök keretében készült stratégiai dokumentumokban és indikatív programokban megfogalmazott célok gyakorlatba történő átültetéséről;

165. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen egy sokkal alaposabb értékelő rendszert az összes külső segítségnyújtási kiadásra vonatkozóan, amelyben a kiadások és a politikai eredmények, illetve ezek hiánya átláthatóbbak, annak érdekében, hogy a Parlament költségvetési hatóságként hatékonyan gyakorolhassa előjogait és teljesíthesse kötelezettségeit;

Keleti szomszédok

166. elégedett a Bizottság erőfeszítéseivel, amelyek Oroszországban és a többi kedvezményezett országban folyó TACIS projektek irányításának fejlesztését célozzák; elismeri, hogy a Bizottság sok, a Számvevőszék 2/2006. sz. különjelentésében kiemelt gyenge ponttal foglalkozott;
167. érdeklődéssel várja a Bizottság által 2006-ban elkezdett, a TACIS program keretében a különböző nukleáris állomások biztonságának fejlesztéséhez történt hozzájárulások értékelését;
168. megismétli a Bizottsághoz intézett azon kérését, hogy tisztázza az ENSZ ügynökségekkel, hogy a Számvevőszéknek joga van az általuk irányított projektekhez történő hozzáféréshez;
169. kéri a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy a nemzetközi szervezeteknek (mint például az ENSZ ügynökségek vagy a Világbank) juttatott európai uniós támogatások, pontosan nyomon követhetőek legyenek, és átlátható legyen e támogatások kezelése, és az erre vonatkozó információkat továbbítsa a Parlamentnek;
170. kifejezi arra irányuló kívánságát, hogy fokozni kell az Európai Unió arculatának láthatóságát; felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, gondolkodjanak tovább kommunikációs módszereiken a jobb átláthatóság és az Európai Unió külpolitikájának láthatóbbá tétele biztosítása érdekében;

Előcsatlakozási stratégia

171. megjegyzi, hogy a Számvevőszék az általa ellenőrzött SAPARD programból finanszírozott ügyletekben jelentős hibákat tárt fel, és annak ellenére, hogy a Bizottság ellenőrzési és felüyleti rendszerei javultak, a tagállamokban jelentős hiányosságokat állapítottak meg (9.10. és 9.19. pontok);
172. ezért javasolja a Bizottságnak, hogy javítsa a tagállami rendszerek felüyletét, és fordítson különös figyelmet a programokkal kapcsolatos végső kiadási nyilatkozatokra általában, különösen pedig biztosítsa a SAPARD program kifizető szerveinek alapos felüyletét;
173. aggasztónak tartja a Phare-ra és ISPA-ra vonatkozó EDIS akkreditációs folyamat bulgáriai késedelmét, amely miatt csak részben lehetett befejezni az eljárást a bővítés előtt; tudomásul veszi az előkészítési szakasz bolgár oldalról történt meghosszabbítását, és hozzáteszi, hogy bár Bulgária haladást ért el, tovább kell fejlesztenie a felüyleti és ellenőrzési rendszereket, valamint a projektek időben és eredményesen történő végrehajtásához szükséges adminisztratív kapacitásait; sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a román és bolgár hatóságokkal történő együttműködést az EDIS követelményeihez való további alkalmazkodásuk elősegítése érdekében;
174. örömmel veszi tudomásul a Számvevőszék azon értékelését, miszerint a CARDS projektekhez bevezetett decentralizált irányítás Horvátországban problémamentesnek bizonyult; felkéri a Bizottságot, hogy továbbra is dolgozzon együtt a nemzeti végrehajtó ügynökségekkel irányítási kapacitásuk növelése érdekében;
175. a nemzetközi pénzügyi intézményekkel történő együttműködés fontosságának elismerése mellett hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak csak akkor kell a közös projektekben történő részvétel mellett döntenie, ha azok biztosítják az alapok hatékony felhasználását; megismétli, hogy a tiszta hozzáadott érték biztosításához EU támogatásra van szükség, és kéri a Bizottságot, hogy szorosan ellenőrizze a közös projektek eredményességét;

176. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a Pénzügyi és Adminisztratív Keretegyezmény felülvizsgálati zárójelének sikeres végrehajtására és a projektek végrehajtásáról szóló ENSZ ügynökségek által készített jelentésekhez szükséges, kölcsönösen megállapított részletességi szintre vonatkozó iránymutatásokra irányuló munkát, ily módon védve az EU pénzügyi érdekeit és a Számvevőszék előjogait;

Igazgatási kiadások

177. meglelégedéssel állapítja meg, hogy a Számvevőszék ellenőrzése nem tárt fel lényeges hibákat, amelyek befolyásolnák a működési költségek jogszerűségét;
178. felhívja a Bizottságot, hogy 2007 végéig tájékoztassa a Parlamentet a korrupció elleni jogszabályok bevezetésében az új tagállamokban, különösen Romániában és Bulgáriában elért előrehaladásról; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a román kormány – konkrétan az igazságügy-miniszter – által beterjesztett korrupció elleni törvényt a román parlament elvetette; teljes mértékben támogatja a kormánynak e jogszabály jóváhagyása és bevezetése érdekében tett erőfeszítéseit;
179. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor a rokkantsági nyugdíjak növekvő költsége miatt, és elfogadhatatlannak tekinti azt, hogy a pszichológiai rendellenességek alapján történő kötelező rokkantsági nyugdíjazást alkalmazzák a Bizottság alkalmazottaival fennálló bármilyen konfliktushelyzet feloldására;

Ügynökségek

180. úgy véli, hogy az ügynökségek folyamatosan növekvő száma nem mindig tükrözi az Unió és állampolgárai valódi szükségleteit; ezért felkéri a Bizottságot, hogy minden új ügynökség felállítását előtt terjesszen elő költség-haszon elemzést, és felhívja a Számvevőszéket, hogy a parlamenti határozathozatal előtt nyilvánítson véleményt a költség-haszon elemzésről;
181. felkéri a Bizottságot, hogy ötvenként nyújtson be az összes meglévő ügynökség tevékenységének hozzáadott értékéről szóló tanulmány; az ügynökség által létrehozott hozzáadott érték negatív értékelése esetén felkéri az összes érintett intézményt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket az adott ügynökség megbízásának újrafogalmazására vagy az ügynökség megszüntetésére;
182. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy – amint arra a Számvevőszék is rámutat éves jelentésében – ebben az évben még mindig voltak hiányosságok a munkaerő-felvétel és a szerződéses odaítélési eljárása terén (az ügynökségeknél még mindig nem vezették be a tevékenység alapú irányítást);
183. megjegyzi, hogy a Belső Ellenőrzési Szolgálat (IAS) 2005-ös éves jelentésében fenntartását fejezte ki amiatt, hogy nem rendelkezik a szükséges személyzettel ahhoz, hogy teljesítse a pénzügyi rendeletben megszabott azon kötelezettségét, hogy az ügynökségeket évente ellenőrizni kell; felhívja a belső ellenőrt, hogy a lehető legrövidebb időn belül ismertesse a költségvetési hatósággal, hogy ehhez milyen további személyzetre van szükség;
184. tekintettel a szabályozási ügynökségek növekvő számára, úgy véli, hogy egyre nagyobb szükség van a Közösség különböző intézményi szereplőinek ezen ügynökségekkel szemben fennálló feladatainak tisztázására és e téren egyértelmű szabályok megalkotására, a felüyeleti feladatok elosztását is beleértve;
185. sajnálja, hogy a Bizottság nem tudott előrelépni az európai szabályozási ügynökségek keretszabályáról szóló intézményközi megállapodás 2005 februárjában elfogadott tervezetére (COM (2005)0059) vonatkozó tárgyalások során;
186. megállapítja, hogy az IAS segítségével az ügynökségek megkezdték saját belső ellenőrző részlegeik kialakítását, és a jövőben az IAS vezeti majd e részlegek időszakos felülvizsgálatát; emellett úgy véli, hogy az IAS-nak ellenőriznie kell, hogy megfelelően működnek-e az ügynökségek belső ellenőrző rendszerei, és ezekről az ellenőrzésekről és az elért haladásról tájékoztatnia kell a Parlamentet;

187. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg minden egyes ügynökség ellenőrzésének gondolatát működésük vizsgálata céljából, különös tekintettel a humánerőforrás-gazdálkodásra, a költségvetésre és arra, hogy ellátják-e a számukra előírt feladatokat;
188. megállapítja, hogy több ügynökség létrehozta a Közös Támogatási Szolgálatot (CSS) azzal a céllal, hogy pénzügyi irányítási információs rendszereiket kompatibilissé alakítsák a Bizottság által használt rendszerekkel; megállapítja, hogy az e szolgálathoz való hozzájárulásokat az ügynökségek költségvetési rendszerein kívül kezelték (a 2005-ös éves jelentés 10.27. pontja); a Számvevőszékkel együtt úgy ítéli meg, hogy ez az együttműködés nem hagyhatja figyelmen kívül a költségvetési egységesség és átláthatóság alapelvét, és hogy az ügynökségeknek a Közös Támogatási Szolgálathoz való hozzájárulásait az ügynökségek költségvetési rendszereiben feltüntetett, célhoz kötött bevételként kell kezelni;
189. felkéri a Számvevőszéket, hogy éves jelentésében hozzon létre egy, az ügynökségeknek szentelt további fejezetet annak érdekében, hogy sokkal világosabb kép alakuljon ki az EU-s pénzeszközök ügynökségek általi felhasználásáról;

Európai iskolák

190. tudomásul veszi a Számvevőszék kedvező jelentését az Európai iskolák éves elszámolásairól; megállapítja azonban, hogy a jelentés szerint az iskolák belső ellenőrző rendszere nem követi a számvitelért felelős tisztviselői és az engedélyezésre jogosult tisztviselői funkciók elkülönítésének elvét, és hogy az engedélyezésre jogosult tisztviselői feladatokat meghatalmazás útján két egységvezető látja el az összes költségvetési megnevezés vonatkozásában és pénzügyi felső határ nélkül; reméli, hogy az Európai iskolákra vonatkozó, 2007. január 1-jén hatályba lépett új pénzügyi rendelet korrigálja a Számvevőszék által jelzett hiányosságokat; reméli, hogy a jövőben a Bizottság nagyobb mértékben – az Európai iskolák finanszírozásából vállalt résznek megfelelő, és nem a legmagasabb döntéshozó testületekben a neki jutó szavazati jogok arányában – vállal felelősséget a fenntartható iskolapolitikáért, és hosszú távú, az érdekeltek szempontjából megbízható, tervezési biztonságot garantáló politika érdekében tevékenykedik; szorgalmazza, hogy középtávon a szavazati arányt hozzák összhangba a finanszírozásból vállalt részarányal;

A Közösség épületeivel kapcsolatos kérdések

191. tudomásul veszi az Infrastrukturális és Logisztikai Hivatal – Brüsszel (OIB) főigazgatójának a Berlaymont épület felújítás utáni fenntartási költségei által okozott strukturális hiánnyal kapcsolatban az éves tevékenységi jelentésben megfogalmazott panaszát ⁽²²⁾, valamint az általa jelzett számos más számviteli és gazdálkodási problémát; úgy ítéli meg, hogy a jelzett strukturális hiánnyal kapcsolatos problémákat sürgősen meg kell oldani, és felkéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket, és tájékoztassa erről a Parlamentet;
192. a Berlaymont épülettel kapcsolatban más kérdésekre is vissza fog térni, amint a Számvevőszéknek az épületekkel kapcsolatos politikáról szóló különjelentése – amelyet már bejelentettek – elérhetővé válik;
193. tudomásul veszi a Bizottság 2007. február 21-i beszámolóját egy olyan lift- és mozgólépcsőkartellról, amelynek tagjait több mint 990 000 000 EUR-ra bírságozták; 2007 szeptemberéig jelentést vár a Bizottságtól, amely bemutatja, hogy a közösségi intézmények milyen mértékben estek áldozatul ennek a kartellnek különféle építési projekteikkel kapcsolatban, és milyen lépéseket tettek a kártérítési igények érvényesítése érdekében;

A SZÁMVEVŐSZÉK KÜLÖNJELENTÉSEIRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉSEK

6/2005. sz. különjelentés a transeurópai közlekedési hálózatról (TEN-T)

194. rámutat arra, hogy az új, 2007–2013-as pénzügyi terv jelentős hatással lesz a TEN-T programra, mivel a megállapított összeg körülbelül 40 %-kal kevesebb a Bizottság eredeti javaslatánál, úgy véli, hogy következtetésképpen a projektek kiválasztása, prioritási sorrendbe tétele és hatékony végrehajtása még a korábbinál is fontosabbá válik;

⁽²²⁾ Az OIB éves tevékenységi jelentésének 2.2.1.2. pontja, „Kockázatkezelés”, 23. o.

195. úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi pénzügyi környezetben a több tagállamot is érintő, prioritást élvező projektek határon átnyúló szakaszait kell előnyben részesíteni;
196. felhívja a tagállamokat, hogy az európai hozzáadott értéken alapuló megközelítést támogassák ahelyett, hogy a méltányos részesedés elvéért harcolnának;
197. azon a véleményen van, hogy a Bizottságnak még inkább javítania kell a tagállamokkal való együttműködést a prioritást élvező projektek nemzeti és európai uniós szintű kiválasztása után;
198. ebben az összefüggésben mély aggodalommal tölti el, hogy a TEN-T prioritást élvező projektjeit lassan hajtják végre, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák az EU közlekedési infrastruktúrája finanszírozásának koordinációját az éves és többéves programok terén;
199. felkéri a Bizottságot, hogy folytassa a világos jogi keretek és eljárások kialakítására irányuló erőfeszítéseit, valamint biztosítsa a projektek és a programok szigorú ellenőrzését és alapos értékelését, továbbá készítsen részletes listát azon pontos kritériumokról, amelyek átlátható módon teszik lehetővé a projektek prioritási sorrendjének felállítását;
200. kéri a Bizottságot, hogy tisztázza az európai koordinátorok kinevezésére vonatkozó eljárást, és határozza meg a jelentéseik tartalmára vonatkozó szabályozási kereteket;
201. sürgeti a Bizottságot, hogy teremtsen egyértelmű, átlátható munkamegosztást az intézmények között, és határozza meg a DG REGIO és a DG TREN tevékenységének összehangolására szolgáló együttműködési kereteket annak érdekében, hogy elkerülhető legyen azonos projektek kettős finanszírozása;
202. megállapítja, hogy a Számvevőszék felületesnek minősítette a végrehajtó ügynökség létrehozására vonatkozó első költség-haszon elemzést; kéri a Számvevőszéket, hogy az illetékes parlamenti bizottság saját kezdeményezésű jelentéséhez időben értékelje a második, 2005. júliusban befejezett elemzést;
203. rámutat arra, hogy a közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról szóló 2002. december 19-i 58/2003/EK tanácsi rendelet ⁽²³⁾ 3. cikkének (1) bekezdése a végrehajtó hivatal létrehozásának kérvényezése előtt költség-haszon elemzés készítését írja elő egy sor tényező figyelembe vételével; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság kezdetben nem mutathatott be az Európai Számvevőszék számára a végrehajtó ügynökség létrehozására vonatkozó, kielégítő költség-haszon elemzést; az Európai Számvevőszékkel együtt továbbra is kétségei vannak a TEN-T hálózatokra szánt közösségi pénzügyi támogatások irányításának kiszervezésére vonatkozó költség-haszon elemzés felülvizsgált változatának minőségével kapcsolatban; a jövőre vonatkozólag kéri a Bizottságot, hogy még az előtt szerezzék meg az Európai Számvevőszéknek a költség-haszon elemzéssel kapcsolatos pozitív véleményét, hogy a végrehajtó ügynökség felállítására vonatkozó kérelmét megküldi a költségvetési hatóságoknak;
204. úgy ítéli meg, hogy a határokon átnyúló projektek vonatkozásában a Bizottságnak meg kell fontolnia, hogy javaslatot tegyen a TEN-T költségvetési sorhoz való közösségi hozzájárulás növelésére; ezzel összefüggésben üdvözli az Európai Beruházási Bankkal létrejött együttműködési megállapodást;

1/2006. sz. különjelentés: Az Európai Szociális Alap hozzájárulása a korai iskolaelhagyás elleni küzdelemhez

205. nagy jelentőséget tulajdonít az EU-költségvetés hatékony és felelős felhasználásának és azon elv alkalmazásának, amely szerint a nem eléggé ellenőrizhető kezdeményezéseket nem közpénzekből kell finanszírozni, és sajnálattal állapítja meg, hogy nem sikerült egyértelmű összefüggést találni a korai iskolaelhagyás csökkenése és az uniós finanszírozás között;
206. elismeri, hogy a Bizottság olyan nyomon követési és ellenőrzési rendszerrel rendelkezik, amely alkalmas a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek ellenőrzésére, de kiemeli, hogy a Bizottság által kinyilvánított véleménynek megfelelően tovább kell azt tökéletesíteni; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot arról, hogy mit kíván tenni ezen a területen;

⁽²³⁾ HL L 11., 2003.1.16., 1. o.

207. arra batorítja a Bizottságot, hogy a korai iskolaelhagyás jelenségének meghatározása és vizsgálata érdekében működjön együtt a tagállamokkal és nemzeti statisztikai hivatalaikkal, és ösztönözze az információk és a legjobb gyakorlatok cseréjét a korai iskolaelhagyás elleni küzdelemmel megbízott helyi és nemzeti szervezetek között;
208. szorgalmazza, hogy mind a 27 tagállamban azonos mérési szabványokat és fogalmakat használjanak a korai iskolaelhagyás problémájával összefüggésben annak érdekében, hogy a nemzeti adatok összevethetőek és megfelelő minőségűek legyenek, mivel csak így állapítható meg, hogy a lisszaboni stratégia e területen meghatározott elsőbbségi céljai ténylegesen teljesültek-e;
209. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új tagállamokban minél hamarabb megtörténjen a helyzet alapos értékelése, hogy ahol szükséges, még időben kiigazító intézkedéseket telessenek; felhívja továbbá a Számvevőszéket, hogy ezzel párhuzamosan az új tagállamokban végezzen a korai iskolaelhagyásra vonatkozó finanszírozások hatásáról a múltban a 15 tagállamban elvégzetthez hasonló vizsgálatot;

2/2006. sz. különjelentés a TACIS keretében az Orosz Föderációban finanszírozott projektek teljesítményéről

210. hangsúlyozza, hogy a számos területen elért pozitív eredmények ellenére a TACIS program globális hatása nem bizonyult mindig olyan hatékonynak és tartósnak, mint ahogyan várták; megállapítja, hogy a Számvevőszék által feltárt szabálytalanságok legnagyobbbrészt a Bizottság részéről a programozási folyamatban elkövetett irányítási hibák voltak;
211. felhívja a Bizottságot arra, hogy folytasson további párbeszédet az orosz kormánnyal a nemzeti szükségletek és a követendő irány pontos azonosítása érdekében, és igyekezzen meghatározni és azonosítani a végrehajtott fellépések prioritásait és az általuk elérni kívánt célokat; úgy véli, hogy a Bizottságnak nem szabad megfélekednie a „pénzért értéket” elvről, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a korábbiakhoz képest körültekintőbben és szigorúbban kövesse nyomon és értékelje a programot;
212. arra batorítja a Bizottságot, hogy prioritásainak megválasztását korlátozott számú ágazatra és programra összpontosítsa; úgy véli, hogy a Bizottságnak a projektekre alapozott megközelítésről át kell térnie a programokra alapozott megközelítésre, mivel az előbbi túl gyakran korlátozott párbeszédhez, tulajdonhoz és rugalmassághoz és olyan különálló projektekhez vezetett, amelyek valószínűleg nem teljesítik majd a hatályban lévő partnerségi és együttműködési megállapodásban foglalt szélesebb körű és hosszabb távú célkitűzéseket;
213. felkéri a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a TACIS-forrásoknak az orosz hatóságokkal társfinanszírozásban történő felhasználását lehetővé tevő jogalapról szóló javaslat előkészítésére, továbbá alapvető fontosságúnak véli a helyi és regionális szereplők és szociális partnerek pénzügyi hozzájárulását, valamint a magánszektor nagyobb részvételét;
214. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a projektek gyakori, végrehajtás utáni projekt alapú értékelését a múltbéli tapasztalatokból nyert visszajelzések javítása érdekében, továbbá biztosítson világos tájékoztatást a folyamatban lévő projektekről, valamint az információk nyilvánosság általi elérésének megkönnyítését szolgáló különböző programokról, és növelje a nyitottságot és az átláthatóságot az alapok felhasználása és a döntéshozatal tekintetében;

3/2006. sz. különjelentés az Európai Bizottság szökőárral kapcsolatos humanitárius segítségnyújtási intézkedéseiről

215. üdvözli a DG ECHO szökőárral kapcsolatos humanitárius segítségnyújtásáról szóló, összességében pozitív számvevőszéki értékelést;
216. sürgeti a Bizottságot, hogy tisztázza a DG ECHO és a Környezetvédelmi Főigazgatóság – a polgári védelmi mechanizmuson keresztül betöltött – szerepét a humanitárius szükségletek kielégítésében, annak érdekében, hogy biztosítsa az intézkedések egységességét;

217. felkéri a Bizottságot a DG ECHO szerepének megerősítésére annak érdekében, hogy koordinációs és válaszadási kapacitását fejlessze, hogy a jövőbeni humanitárius katasztrófák áldozatainak szükségleteit gyorsan és hatékonyan elégítse ki, és fordítson kellő figyelmet a rövid távú humanitárius segítségnyújtás és a hosszú távú újjáépítés összekapcsolásának fontosságára; megjegyzi, hogy jelenleg e két szakasz különböző főigazgatóságok, eltérő eljárások és mandátumok hatókörébe tartozik;
218. nyomatékosítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás fontosságát, és úgy véli, hogy a részletes pénzügyi információk biztosítása elengedhetetlen a projektvégrehajtás hatékony felügyeletéhez;
219. kiemeli a Számvevőszék ajánlását, amely szerint a DG ECHO felügyeleti rendszerét meg kell erősíteni;
220. megérti, hogy kivételes helyzetekben elkerülhetetlen az áru- és munkaerőköltségek emelkedése; ennek ellenére felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a költségek lehető legnagyobb mértékű ellenőrzésére és féken tartására irányuló intézkedések meghozatalát;
221. aggodalommal tölti el a láthatóságért és a márkanevek reklámozásáért a humanitárius segítségnyújtásban résztvevő adományozók körében folytatott verseny olyan humanitárius katasztrófák alkalmával, amelyeket erős médiajelenlét kísér, mivel ez a gyakorlat hátrányosan befolyásolja a humanitárius segítségnyújtás összehangolását, és a katasztrófák áldozatai körében rontja a segítség megítélését;
222. kéri a Bizottságot, hogy határozza meg egyértelműen a nem kormányzati szervezet fogalmát;

4/2006. sz. különjelentés a bulgáriai és romániai PHARE beruházási projektekről

223. helyteleníti a Bizottság azon gyakorlatát, amelynek következtében a Phare program keretében finanszírozott egyes projektek szükségességét előzetesen nem igazolták, így nem tartották tiszteletben a jogszerűség és a szabályszerűség elvét;
224. sürgeti a Bizottságot, hogy kölcsönös együttműködés keretein belül vonja be a bolgár és a román hatóságokat a két ország szükségleteinek és képességeinek pontosabb meghatározásába, és igyekezzen meghatározni és azonosítani a prioritásokat és az elérendő célkitűzéseket;
225. megállapítja, hogy bár történtek bizonyos lépések annak érdekében, hogy megoldják a nem kielégítő igazgatási képességek és a szerződésjog érvényesülésében tapasztalható hiányosságok problémáját, valamint, hogy biztosítsák a társfinanszírozási követelményeknek való megfelelést, még további erőfeszítésekre van szükség;
226. felkéri a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az EU-források kezelésére és ellenőrzésére alkalmas igazgatási struktúrák és információs rendszerek létrehozására Bulgáriában és Romániában, és felügyelje a pénzeszközök befektetésével megbízott hatóságok átszervezését;
227. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy világos tájékoztatás álljon rendelkezésre a folyamatban lévő projektekről és programokról, valamint a bolgár és a román hatóságok globális gazdálkodási és önálló felügyeleti képességeiről, és növelje a nyitottságot és az átláthatóságot a támogatások felhasználása és a rájuk vonatkozó döntéshozatal tekintetében;
228. független véleményt kér a Bizottságtól a bolgár és a román hatóságok közösségi pénzeszközökkel való eredményes és hatékony gazdálkodásra való képességéről;

6/2006. sz. különjelentés a Bizottság fejlesztési együttműködésének környezetvédelmi tényezőiről

229. sürgeti a Bizottságot, hogy a 2005 decemberében aláírt új fejlesztési politika alapján a fejlesztési együttműködése vonatkozásában dolgozzon ki átfogó környezetvédelmi stratégiát;

230. úgy ítéli meg, hogy az ilyen stratégiának nemcsak a környezetvédelem minden fejlesztési programban és projektben történő érvényesítésének a fontosságát kell elismernie, hanem a kiadások kiemelt területévé is kell tennie a környezetvédelmet;
231. úgy véli, hogy a kulcsfontosságú tisztviselők számára kötelezővé kell tenni a környezetvédelem érvényesítésére vonatkozó képzést; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb fejezze be a környezetvédelem érvényesítéséről szóló kézikönyv elkészítését;
232. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy rendelkezzen elegendő házon belüli szakértelemmel, és hogy határozzon meg és tartson be egyértelmű környezetvédelmi integrációs eljárásokat;
233. felkéri a Bizottságot, hogy nagyobb mértékben használja fel a tagállamok nemzeti segélyezési igazgatásainak és az olyan magáncégek elismert szakértelmét, amelyek a nemzeti segélyezési igazgatások partnereként részt vesznek a nemzeti fejlesztési együttműködési programok összefüggésében végzett környezetvédelmi projektek irányításában;
234. kitarthat, hogy a projekteket részletes előírások és egyértelmű célok alapján kell megtervezni, valamint hogy külső ellenőrzőket kell felfogadni az egyes projektek sikeresség fokának értékelése és a hibák vagy gyenge pontok egyértelmű azonosítása érdekében;

7/2006. sz. különjelentés: „A vidékfejlesztési beruházások hatékonyan kezelik-e a vidéki térségek problémáit?”

235. üdvözli a jelentés közzétételét, és sürgeti a Bizottságot, hogy különösen a nemzeti programok jóváhagyásakor vegye figyelembe a jelentésben feltárt azon hiányosságokat, amelyeket az új vidékfejlesztési rendelet vagy annak részletes végrehajtási szabályai nem érintenek;
236. felkéri különösen a Bizottságot, hogy határozzon meg pontos célkitűzésekhez kapcsolódó világosabb stratégiákat, és működjön együtt a tagállamokkal annak érdekében, hogy javítsa a célkitűzések, a kedvezményezettek és a területek meghatározását, valamint a legmegfelelőbb projektek kiválasztását, és ezeket vegye fel a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó programozási dokumentumokba;
237. véleménye szerint előfordulhat, hogy az alapos elemzés lehetővé tétele érdekében meg kell hosszabbítani a nemzeti programok jóváhagyására a Bizottság rendelkezésére álló időkeretet, mivel a nemzeti programok minősége nagymértékben meghatározza majd, hogy a források legrászorultabb területek vagy kedvezményezettek számára való elkülönítése egyértelműen indokolt-e, és a beruházási intézkedések hatékonysága jobban mérhető-e a jövőben;
238. ismét megerősíti, hogy nagy jelentőséget tulajdonít az EU-költségvetés hatékony és felelős felhasználásának, valamint hangsúlyozza azon elv alkalmazásának fontosságát, amely szerint egy nem megfelelően értékelhető kezdeményezést nem lehet közpénzből finanszírozni; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben a nemzeti programokban nélkülözhetetlen a pontos célkitűzések rögzítése és világos stratégiák meghatározása;
239. úgy ítéli meg, hogy a beruházások kettős – strukturális és mezőgazdasági – célkitűzését gondosan kiegyensúlyozott ágazati (a mezőgazdaság érdekében) és területi (a gazdasági és társadalmi kohézió érdekében) megközelítésen keresztül kell végrehajtani;
240. úgy ítéli meg, hogy a KAP második pillére az EU vidéki területeinek fejlesztése szempontjából nélkülözhetetlen eszköz, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat arra, hogy elemezzék a beruházási projektek sikerének kulcs tényezőit, és terjesszék a helyes gyakorlatok eseteit;
241. bátorítja a Bizottságot arra, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben tökéletesítse a nyomon követési és értékelési rendszereket, például olyan minőségi mutatók kidolgozásával, amelyek lehetővé teszik a tagállamok és a Bizottság számára az intézkedések eredményességének és a célkitűzések megvalósulásának megállapítását;

242. üdvözli azt a tényt, hogy e különjelentés vitájára a gyümölcs- és zöldségágazat 2008-tól hatályba lépő reformjára vonatkozó bizottsági javaslat első bemutatásával egy időben került sor;

8/2006. sz. különjelentés: „A siker útján? A gyümölcs- és zöldségtermelők operatív programjaira nyújtott európai uniós támogatás eredményessége”

243. emlékeztet az EU gyümölcs- és zöldségágazatának közösségi támogatása iránti elkötelezettségére, amely támogatás az ágazat versenyképességének és életképességének javításához szükséges;
244. hangsúlyozza, hogy a termelői szervezetek jelentik a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezésének alapját, ezért támogatja a Bizottságot, ha az ösztönzi és támogatja a termelőket, hogy hozzanak létre termelői szervezeteket;
245. támogatja az olyan intervenciók intézkedésektől történő elmozdulást, mint a piacról való kivonás, illetve a feldolgozott termékek támogatása, amelyek véleménye szerint a gyümölcs- és zöldségágazat számára kitűzött célokkal éppen ellentétes eredményre vezetnek;
246. úgy véli, hogy a gyümölcs- és zöldségtermelői szervezetek számára indított operatív programok az intervenciók intézkedéseknél sokkal ígéretesebb eszközök;
247. tudomásul veszi és üdvözli a 2009-re tervezett értékelő tanulmányt, és felkéri a Bizottságot, hogy a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek való megfelelés biztosítása érdekében állítson fel nyomon követési és ellenőrzési mechanizmust a gyümölcs- és zöldségágazatban;
248. üdvözli a Bizottság azon nyilatkozatát, amely szerint adatgyűjtési kapacitásának javítását, továbbá mennyiségi és minőségi mutatók kidolgozását tervezi a hatékonyság és az eredményesség mérése érdekében; úgy ítéli meg, hogy e mutatóknak a programok által nyújtott előnyök – amelyeket magasabb összesített szinten kell nyomon követni – szélesebb körére kell vonatkozniuk; ezenkívül azt javasolja a Bizottságnak, hogy a lehető leghamarabb vizsgálja felül a létező mutatók és statisztikák helytállóságát és pontosságát;
249. egyetért a Számvevőszékkel abban, hogy a hatékonyság és az eredményesség javítása érdekében a jelenlegi rendszert alapos felülvizsgálatra szorul; ezért felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosabban kövessék nyomon és növeljék a termelői operatív programok hatékonyságát és eredményességét, és tanulmányozzák az elért ígéretesebb eredmények sikerének tényezőit, és ennek alapján vonják le a következtetéseket a tagállami szintű jobb végrehajtás érdekében, különösen a kevésbé jól szervezett régiókban;
250. ezért támogatja a Számvevőszék ajánlását, amely az átláthatóság növelése és a kifizetési rendszerekből származó igazgatási költségek csökkentése érdekében javasolja a támogathatósági kritériumok egyszerűsítését és pontosítását;
251. felkéri a Bizottságot, hogy hangolja össze a támogatási rendszer és a vidékfejlesztési alapok eljárásait és szabályait annak tisztázása érdekében, hogy azok mikor egészíthetik ki, és mikor zárják ki egymást;
252. felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és ellenőrizze figyelmesen a rendszer végrehajtását az új tagállamokban;

9/2006. sz. különjelentés a Bizottságnál, a Parlamentnél és a Tanácsnál felmerült fordítási költségekről

253. hangsúlyozza, hogy az európai intézmények összes nyelvi szolgálatának – a fordítás és a tolmácsolás együtt – teljes költsége az EU teljes költségvetésének alig 1 %-át teszi ki;

254. meglepetéssel állapítja meg, hogy az intézmények mindezidáig sem a fordítás teljes költségét⁽²⁴⁾, sem oldalankénti költségeiket nem számították ki; megállapítja, hogy 2005-ben a fordítások mennyisége a Bizottságnál 1 324 000 oldal (1 450 fordító) , a Parlamentnél 1 080 000 oldal (550 fordító) és a Tanácsnál 475 000 oldal (660 fordító) volt; ezen kívül megjegyzi, hogy a Számvevőszék a fordítás teljes költségét 2003-ban 414 200 000 EUR-ra becsülte: 214 800 000 EUR a Bizottságnál, 99 000 000 EUR a Parlamentnél és 100 400 000 EUR a Tanácsnál; megállapítja, hogy ugyanebben az évben az oldalankénti átlagköltség 166,37 EUR volt: 150,2 EUR a Bizottságnál, 149,7 EUR a Parlamentnél és 251,8 EUR a Tanácsnál;
255. úgy véli, hogy az intézményeknek meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy tovább javítsák az EU fordítószolgálatainak termelékenységét a magánszektorhoz képest;
256. úgy véli, hogy tisztázni kell annak okát, hogy a Parlament által a szabadúszó fordítóknak kifizetett árak miért magasabbak átlagosan 12 %-kal a Bizottság által fizetett áraknál;
257. üdvözlí azt a tényt, hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak a 10 új tagállammal történt bővítés után sikerült korlátozniuk a fordítások mennyiségének növekedését, így csökkentve a költségek növekedését;
258. úgy véli, hogy a három intézménynek a fordítási költségeket azonos kritériumok és számítási módszerek alapján évente meg kell állapítaniuk; úgy ítéli meg, hogy a kapott számokat nemcsak költségvetési célokra kell felhasználni, de arra is, hogy a felhasználókat költségérzékenyebbé tegyék;
259. üdvözlí azt a tényt, hogy a Bizottság 2006-ban kész foglalkozni a fordítási kérelmek engedélyezési és kiválasztási eljárásával; meglelégedéssel veszi tudomásul, hogy 2003-ban a Tanács összeállította a kulcsfontosságú dokumentumok listáját, így korlátozva egyéb szövegek fordítását;
260. javasolja a dokumentumok és írásos összefoglalók hosszára vonatkozó korlátozások kiterjedtebb alkalmazását;
261. bátorítja a bizottságokat és parlamenti delegációkat, hogy csak a bizottsági tagok és póttagok nyelvén biztosítsák a szövegeket; javasolja, hogy további nyelvi verziókat csak külön kérésre lehessen szolgáltatni;
262. általánosságban az a véleménye, hogy az intézményeknek meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket a fordítás magas színvonalának biztosítására; felhívja tehát a Tanácsot, a Parlamentet és a Bizottságot, hogy a 2006-os mentesítési eljárás során számoljanak be a Számvevőszéknek és a Költségvetési Ellenőrző Bizottságnak a fordítások minőségének ellenőrzése és fokozása érdekében hozott intézkedésekről;
263. úgy véli, hogy az intézményeknek tovább kell javítaniuk a fordítási folyamat nyomon követése céljából a vezetőség számára rendelkezésre álló információkat, figyelembe véve a Számvevőszék által ajánlott teljesítménymutatókat⁽²⁵⁾;
264. úgy véli, hogy a Tanácsnak, a Parlamentnek és a Bizottságnak hatékonyan és eredményesen ki kell használnia a belső és külső erőforrásokat, mint például az adatbázisokat, a számítógéppel segített fordítást, a távmunkát és a fordítások kiszervezését;
265. úgy véli, hogy mindegyik intézménynek ellenőriznie kell a másik két intézménynél esetleg rendelkezésre álló fordítási kapacitásokat, mielőtt alvállalkozásnak adná ki a fordításokat;

10/2006. sz. különjelentés az 1. és a 3. célkitűzés 1994–1999 közötti programjainak utólagos értékeléséről (strukturális alapok)

266. felkéri a Bizottságot annak bemutatására, hogy az előzetes, félidős és utólagos értékelés módszertana milyen mértékben konszolidálódott annak érdekében, hogy – amennyiben lehetséges – a 2000–2006 közötti utólagos értékelési időszak tekintetében elkerülhetőek legyenek a Számvevőszék különjelentésében megállapított logikai hibák;

⁽²⁴⁾ A Számvevőszék szerint ez az adat magában foglalja a fordítók, a titkárok, az irányítás, a fordítószolgálat alkalmazottai, a tervezés, az épületek, az informatika és a humán erőforrások kezelése (azaz a képzések) költségeit.

⁽²⁵⁾ Lásd a Számvevőszék jelentésének 53. és 88. pontját.

267. javasolja a DG REGIO (Regionális politikai Főigazgatóság) és a DG EMPL (Foglalkoztatási, Szociális és Esélyegyenlőségi Főigazgatóság) közötti együttműködés kiterjesztését az értékelési módszerek közös pontjainak vonatkozásában;
 268. megállapítja, hogy a HERMIN-modell jelenlegi alkalmazásának módszertana jelentős problémákat okoz; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi módszertan egyes gazdaságok esetében nem teszi lehetővé a szolgáltatások – mint például a turizmus – jelentőségének megfelelő figyelembe vételét; attól tart, hogy az Európai Unióhoz 2004-ben csatlakozott tagállamok esetében ezen országok fiatal piacgazdaságainak különleges körülményei miatt súlyos nehézségek jelentkeznek a strukturális alapok értékelésében; felhívja a Bizottságot, hogy a 2000–2006 közötti időszakra vonatkozó értékelés megkezdése előtt mutassa be, hogy milyen mértékben módosította a módszertant e kritika figyelembevételére érdekében;
 269. szorgalmazza a módszertan kiterjesztését a mikroökonómiai hatások mérése érdekében; úgy ítéli meg, hogy a magánberuházásoknak fontos szerepük van a strukturális alapok hosszú távú hatása és a munkahelyteremtés vonatkozásában; ragaszkodik ahhoz, hogy a 2000–2006-os utólagos értékelés során ezeket vegyék figyelembe;
 270. kéri, hogy általában a strukturális alapok következetes értékelésének biztosítása érdekében a 2000–2006-os, a 2007–2013-as és a későbbi programozási időszakokra vonatkozó jövőbeni előzetes, féldős és utólagos értékelések során vegyék figyelembe a Számvevőszék különjelentésének következtetéseit;
 271. támogatja azt az elképzelést, hogy a strukturális alapok értékelését folyamatosan zajló, a különböző előzetes, féldős és utólagos értékelésekből levont következtetésekből származó adatokkal állandóan bővülő folyamatként kellene tekinteni; kéri, hogy a tagállamok vegyenek részt ebben a folyamatban, és felhívja a Bizottságot, hogy mutassa be, hogyan fogja ezen elképzeléseket a lehető leghamarabb megvalósítani a gyakorlatban;
 272. úgy ítéli meg, hogy a strukturális alapok európai hozzáadott értékének a közvélemény előtti bizonyítása érdekében a jövőbeni értékeléseknek ki kell emelniük ezen alapok közvetett hatásait is;
 273. felkéri a Bizottságot, hogy a 2000–2006-os időszak utólagos értékelését végző irányítócsoport tekintetében tárja fel a tudományos közösséggel – a külső szakértők véleményének figyelembe vételére érdekében – a szakosodott intézményekkel kialakított partnerségek formájában folytatott fokozott együttműködés lehetőségeit;
 274. az a véleménye, hogy ez az együttműködés lehetővé tenné az értékelés finomítását és a strukturális alapokban rejlő lehetőségek nagyobb mértékű kiaknázását; felkéri a Bizottságot, hogy kövesse ezt a megközelítést a gazdasági, társadalmi és területi kohéziós intézkedések értékelésére szolgáló olyan jelzésértékű modell kialakítása érdekében, amely sajátosan európai modell volna, de potenciálisan világszinten szolgálhatna példaként.
-